

Broj: X-KŽ-06/181

Sarajevo, 21.4. 2009. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudija Hilme Vučinića, kao predsjednika vijeća, Dragomira Vukoje i dr. Miloša Babića, kao članova vijeća, te Dženane Deljić Blagojević u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Tasima Kučevića, Melihe Pjević, Envera Spahića, Zorana Trbare, Admir Fazlića, Mirzeta Đulovića, Nedžada Đulovića, Almira Šabića, Mirsada Mujkića i Edževita Gusinca, zbog krivičnog djela organizovani kriminal iz člana 250. stav 1., 3., 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH, navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, krivično djelo porezna utaja iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH – pomaganje, odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT-228/05 od 17.3.2006. godine koja je potvrđena dana 22.3.2006. godine, te izmijenjena dana 24.5.2007. godine, nakon održanog glavnog pretresa sa kojeg je dijelom bila isključena javnost, u prisutnosti tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Bože Mihajlovića, svih optuženih lica, te njihovih branilaca Senada Krehe, Mirze Kovača, Indire Karahodžić, Fadila Abaza, Hasana Muminovića, Namika Silajdžića i Dauta Bibića, dana 21.4.2009. godine, donio je i javno objavio sljedeću

PRESUDU

OPTUŽENICI:

1. TASIM KUČEVIĆ, sin Sadrije i majke Habibe rođene Muhović, rođen 16.09.1961. godine u mjestu Žabren, Sjenica, Republika Srbija, nastanjen u mjestu Ljubače bb, Tuzla, ..., državljanin ..., po zanimanju ugostitelj, pismen, sa završenom SSS-hemijski tehničar, oženjen, otac petero djece - četvero maloljetno, dobrog imovnog stanja, ...;

2. MELIHA PJEVIĆ, zv. Melka, kći Džeme i majke Mine rođene Nišić, rođena 04.06.1976. godine u mjestu Pasci, općina Tuzla, nastanjena u Tuzli, Ljubače bb, JMBG ..., ..., državljanka ..., sa završenom SSS - hemijski tehničar, živi u vanbračnoj zajednici sa optuženim Kučević Tasimom, majka jednog djeteta, dobrog imovnog stanja, nije osuđivana;
3. ENVER SPAHIĆ, sin Fehima i majke Mevle, rođene Bijelić, rođen 01.01.1973. godine u mjestu Barice, općina Živinice, sa prebivalištem u Živinicama, Ul. Barice broj 284, općina Živinice i u Tuzli na adresi Vojke Milovanovića 286, JMBG ..., ..., državljanin ..., sa završenom SSS - rudarski tehničar i VKV vozač, oženjen, otac jednog djeteta, srednjeg imovnog stanja, ...;
4. ZORAN TRBARA, sin Adolfa i majke Hatidže rođene Žilić, rođen 02.07.1969. godine u Tuzli, sa prebivalištem u Bijeljini, Ul. Petra Kočića br. 23, JMBG ..., ..., državljanin ..., sa završenom SSS-monter centralnog grijanja i vode, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;
5. ADMIR FAZLIĆ, zv. Amir, sin Nurije i majke Mejase rođene Gromić, rođen 27.06.1964. godine u Zagrebu, Republika Hrvatska, nastanjen u Gradačcu, Ul. Ahmeta Beširevića br. 11, nije oženjen, sa završenom osnovnom školom, ..., državljanin ...;
6. MIRZET ĐULOVIĆ, sin Muje i majke Fatime rođene Zenunović, rođen 02.12.1982. godine u Tuzli, sa prebivalištem u mjestu Pasci br.34, općina Tuzla, JMBG ..., ..., državljanin ..., radnik, sa završenom osnovnom školom, neoženjen, lošeg imovnog stanja, nije osuđivan;
7. NEDŽAD ĐULOVIĆ, sin Osme i majke Fatije rođene Puzić, rođen 25.06.1975. godine u Tuzli, sa prebivalištem u mjestu Donje Petrovice broj 36, općina Tuzla, JMBG ..., ..., državljanin ..., limar, sa završenom SSS, neoženjen, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;
8. ALMIR ŠABIĆ, sin Zijada i majke Rajfe rođene Čelinković, rođen 20.10.1981. godine u Tuzli, nastanjen u Križani bb, općina Tuzla, JMBG ..., ..., državljanin ..., konobar, sa završenom SSS, neoženjen, otac jednog djeteta, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;

9. **MIRSAD MUJKIĆ, sin Bećira i majke Time rođene Subašić, rođen 30.09.1968. godine mjestu Dugi Dio, opština Zvornik, nastanjen u Brezi, Ljubače, opština Tuzla, ..., državljanin ..., po zanimanju trgovac, sa završenom SSS, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan;**

10. **EDŽEVIT GUSINAC, sin Bajre i majke Elfije rođene Lukač, rođen 19.02.1985. godine u Tutinu, Državna zajednica Srbija i Crna Gora, nastanjen u Brezi, Ljubače, opština Tuzla, ..., državljanin ..., po zanimanju NK radnik, sa završenom osnovnom školom, nije oženjen, srednjeg imovnog stanja, nije osuđivan.**

I

1. *Optuženi TASIM KUČEVIĆ,*
2. *Optužena MELIHA PJEVIĆ,*

KRIVI SU

Što su:

1) U periodu od 15.05.2003. godine do 04.06.2005. godine, za vrijeme dok je optuženi Kučević Tasim bio na ..., optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha, zajedno i u dogovoru sa više drugih njima poznatih osoba, radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi, su u svom ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i u svom ugostiteljskom objektu "Night klub Amerikan", koji posluju u sastavu njihovog preduzeća za ugostiteljstvo i turizam "Eurokuč" d.o.o. sa sjedištem u mjestu Ljubače br.206 općina Tuzla, u prostorijama namijenjenim za pružanje registrovanih ugostiteljskih usluga: točenje alkoholnih i bezalkoholnih pića i usluga prenočišta, osim pružanja registrovanih ugostiteljskih usluga, organizovali i pružanje nezakonitih usluga: pružanje seksualnih usluga za novac, smještaj i utočište osobama ženskog spola u cilju iskorištavanja osoba ženskog spola putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola – ples i zabava uz koktel u cilju ponude seksualnih usluga osoba ženskog spola, na način da su:

a) Radi organizovanja pružanja seksualnih usluga optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha dogovorili se sa Mustafom Kučević i optuženima Spahić Enverom, Trbara Zoranom i Fazlić Admirom da oni, kao odgovorne

osobe - direktori njihovog preduzeća "Eurokuč" i da oni kao odgovorne osobe - poslovođe i zakupci poslovnih jedinica i dijelova poslovnih jedinica motel "Mlin" i noćni klub "Amerikan", u svoje ime organizuju poslovanje poslovne jedinice motel "Mlin" i poslovne jedinice noćni klub "Amerikan", da rukovode i nadziru pružanje seksualnih usluga za novac, da rukovode pružanjem seksualnih usluga za novac, a sve u korist optuženog Kučević Tasima i optužene Pjević Melihe kao vlasnika i osnivača preduzeća "Eurokuč" d.o.o., što su optuženi Enver, Zoran i Admir prihvatili da izvršavaju za ugovorenu novčanu naknadu – platu i druge oblike novčane naknade, a zatim su se zajedno sa optuženim Enverom, Zoranom i Admirom dogovorili i sa optuženima: Đulović Mirzetom, Đulović Nedžadom, Šabić Almirom, Mujkić Mirsadam i Gusinac Edževitom da oni kao zaposleni radnici na poslovima konobara, osiguranja i domara, osim zakonom dopuštenih poslova koji obuhvataju njihova radna mjesta, obavljaju i poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola i to da: uspostavljaju kontakt između korisnika seksualnih usluga i osoba ženskog spola, da vode evidenciju i naplatu seksualnih usluga i da osiguravaju pružanje seksualnih usluga, što su optuženi Mirzet, Nedžad, Almir, Mirsad i Edževit prihvatili za ugovorenu novčanu naknadu - dnevnicu i druge oblike novčane koristi i

b) Radi vrbovanja osoba ženskog spola, s ciljem iskorištavanja putem prostitucije osoba ženskog spola i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, optuženi Tasim Kučević i optužena Meliha Pjević dogovorili se sa drugim njima poznatim osobama da im pomažu u vrbovanju osoba ženskog spola i da im pomažu u osiguranju zakonitog boravka osoba ženskog spola na području Bosne i Hercegovine, pa su uz njihovu pomoć: pružali utočište osobama ženskog spola koje na području Bosne i Hercegovine nemaju trajno prebivalište niti imaju državljanstvo BiH i koje su u drugim ugostiteljskim objektima na području BiH i Tuzle kao žrtve trgovine ljudima pružale seksualne usluge za novac od drugih osoba, koje su obmanom i prevarom – obećanjem zaposlenja namamile osobe ženskog spola da napuste prebivalište u svojim državama radi zaposlenja u državama u kojima nemaju državljanstvo i u kojima nemaju stalno prebivalište i koje su vrbovali da pružaju seksualne usluge za novac, za novac kupovali osobe ženskog spola, osiguravali ilegalno prebacivanje tih osoba u Bosnu i Hercegovinu i osiguravali zakonit boravak tim osobama na području Bosne i Hercegovine podnošenjem molbi za sticanje azila u BiH, sve sa ciljem iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja tih osoba, i

c) Radi pružanja seksualnih usluga za novac optuženi Tasim Kučević i optužena Meliha Pjević su obmanom i prevarom – obećanjem dobivanja radne dozvole i zaposlenja u motelu „Mlin“ i „Night club American“ i obećanja sticanja azila i trajnog zakonitog boravka u BiH, iskorištavanja ovlaštenja poslodavca, zloupotrebom potčinjenosti uposlenika, iskorištavanjem teškog materijalnog položaja tih osoba u BiH i iskorištavanjem ovisnosti o opojnim drogama , vrbovali više osoba ženskog spola da pružaju seksualne usluge za novac u njihovom ugostiteljskom objektu „Mlin“, a zasigurno:

- A2 – državljanku ..., koja je kao žrtva trgovine ljudima u drugim noćnim barovima području Tuzlanskog kantona, bila zaposlena na poslovima plesačice i zabavljačice te vrbovana da pruža seksualne usluge za novac i koja je kao žrtva trgovine ljudima, zatražila pomoć od svoje prijateljice Ramone na način da su u maju 2003.godine znajući da A2 nema državljanstvo BiH i nema dozvolu boravka u BiH, nema osigurano zaposlenje, nema osiguran smještaj i sredstva za život, predložili A2 da u njihovom ugostiteljskom objektu „Night club American“ radi kao plesačica – zabavljačica i da pruža seksualne usluge za novac, obećavajući joj utočište u njihovom ugostiteljskom objektu motel „Mlin“ zaštitu od osoba koje su je prethodno iskorištavale putem prostitucije, sticanje azila i radne dozvole u BiH što je A2 prihvatila, svjesna svog teškog položaja u BiH jer nema državljanstvo BiH i nema dozvolu boravka u BiH, nema osigurano zaposlenje, nema osiguran smještaj i sredstva za život, nadajući se da će na taj način osigurati sredstva za život i legalan boravak u BiH, nakon čega su A2 osigurali utočište u motelu „Mlin“ i podnošenje molbe za azil u cilju osiguranja njenog boravka u BiH. Za vrijeme trajanja postupka za sticanje azila radi njenog iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja.

- M1– državljanku ..., koja je kao ovisnica o opojnim drogama i žrtva trgovine ljudima u drugim noćnim barovima na području BiH i Tuzlanskog kantona, bila zaposlena na poslovima plesačice i zabavljačice, te vrbovana da pruža seksualne usluge za novac i koja je kao žrtva trgovine ljudima, zatražila pomoć od drugih osoba na način da su u junu 2003.godine znajući da M1 nema državljanstvo BiH i dozvolu boravka u BiH, nema osigurano zaposlenje, nema osiguran smještaj i sredstva za život i da je ovisnica o opojnim drogama, predložili M1 da u njihovom ugostiteljskom objektu „Night club American“ radi kao plesačica – zabavljačica i da pruža seksualne usluge za novac, obećavajući joj utočište u svom ugostiteljskom objektu motel „Mlin“ zaštitu od osoba koje su je prethodno iskorištavale putem prostitucije, i dobivanje radne dozvole na području BiH što je M1 prihvatila zbog svog teškog

položaja u BiH - jer nema državljanstvo BiH i dozvolu boravka u BiH, nema osigurano zaposlenje, nema osiguran smještaj i sredstva za život, nadajući se da će na taj način osigurati legalan boravak u BiH, sredstva za život i sredstva za kupovinu opojnih droga, nakon čega su M1 osigurali utočište u motelu „Mlin“ radi njenog iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja.

- LJ3 – državljanku ... i S1 državljanku ... koje su uslijed teške ekonomske situacije u svojim državama odlučile da traže posao u drugim državama i koje su od strane drugih osoba obmanom i prevarom – obećanjem zaposlenja namamljene da napuste prebivalište u svojim državama, radi zaposlenja u drugim državama u kojima nemaju stalno prebivalište niti državljanstvo tih država i koje su pritome od strane tih osoba vrbovane da pružaju seksualne usluge za novac u BiH na način da optuženi Kučević i optužena Pjević u martu 2004.godine, po prethodnom dogovoru sa tim osobama i uz njihovo posredovanje, ponudili LJ3 i S1 da u njihovom ugostiteljskom objektu „Night club American“ rade kao plesačice – zabavljačice i da pružaju seksualne usluge za novac, obećavajući im utočište u svom motelu „Mlin“ dobivanje radne dozvole i azila u BiH, što su LJ3 i S1 prihvatile, svjesne svog teškog materijalnog položaja, nastalog uslijed napuštanja svog mjesta prebivališta, svjesne da nemaju državljanstva BiH i dozvolu boravka u BiH, nemaju osigurano zaposlenje, nemaju osiguran smještaj i sredstva za život, nadajući se da će na taj način osigurati sredstva za život i legalan boravak u BiH, a zatim su za neutvrđen iznos novca, od tih osoba otkupili LJ3 i S1, i organizovali njihovo prebacivanje u BiH, koji iznos su LJ3 i S1 morale isplatiti Tasimu I Melihi pružanjem seksualnih usluga, nakon čega su osigurali utočište LJ3i S1 u hotelu Mlin i podnošenje molbe za azil, u cilju osiguranja njihovog boravka u BiH za vrijeme trajanja postupka za sticanje azila, radi njihovog iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja.

- LJ5 – državljanku ..., Š4 – državljanku ... i I. L. – državljanku ..., koje su uslijed teške ekonomske situacije u svojim državama odlučile da traže posao u drugim državama i koje su od strane drugih osoba obmanom i prevarom – obećanjem zaposlenja namamljene da napuste prebivalište u svojim državama, radi zaposlenja u drugim državama u kojima nemaju stalno prebivalište niti državljanstvo tih država i koje su pritome od strane tih osoba vrbovane da pružaju seksualne usluge za novac u BiH na način da optuženi Kučević i optužena Pjević u julu 2004. godine, po prethodnom dogovoru sa tim osobama i uz njihovo posredovanje, ponudili LJ5, Š4 i I.L da u njihovom ugostiteljskom objektu motel „Night club American“ rade kao plesačice – zabavljačice i da pružaju seksualne usluge za novac, obećavajući im utočište u

svom motelu „Mlin“ dobivanje radne dozvole i azila u BiH, što su LJ5, Š4 i I.L. prihvatile, svjesne svog teškog materijalnog položaja, nastalog uslijed napuštanja svog mjesta prebivališta, svjesne da nemaju državljanstva BiH i dozvolu boravka u BiH, nemaju osigurano zaposlenje, nemaju osiguran smještaj i sredstva za život, nadajući se da će na taj način osigurati sredstva za život i osigurati legalan boravak u BiH, a zatim su za neutvrđen iznos novca, od tih osoba otkupili LJ5, Š4 i I.L. i organizovali njihovo prebacivanje u BiH, koji iznos su LJ5, Š4 i I.L. morale isplatiti Tasimu i Melihi pružanjem seksualnih usluga, nakon čega su osigurali utočište LJ5, Š4 i I.L. u hotelu Mlin i podnošenje molbe za azil, u cilju osiguranja njihovog boravka u BiH za vrijeme trajanja postupka za sticanje azila, radi njihovog iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja.

Pa su tako:

1) Optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha zajedno organizovali grupu ljudi u smislu člana 1. stav 19. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine radi vrbovanja, organizovanja pružanja seksualnih usluga za novac, te su zajedno sa ostalim optuženima pripadnicima zločinačke organizacije i drugim njima poznatim osobama koje su angažovali kao saizvršioce i pomagače u vršenju radnji koje su organizovali, u periodu od 15.05.2003. godine do 04.06.2005. godine, vrbovali, organizovali pružanje seksualnih usluga za novac od strane ženskih osoba na način: da su pomenute ženske osobe u njihovom ugostiteljskom objektu, motelu "Mlin", uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM pružale seksualne usluge za novac u prostorijama njihovog ugostiteljskog objekta, motel "Mlin", i van prostorija njihovog ugostiteljskog objekta motel "Mlin" po narudžbi korisnika seksualnih usluga po cijenama koje su optuženi Tasim i Meliha odredili i to: 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga, te besplatne seksualne usluge korisnicima koje bi optuženi Kučević Tasim častio konzumiranjem seksualnih usluga pri čemu su vrbovane osobe morale trpiti da optuženi od ukupne zarade ostvarene pružanjem seksualnih usluga za novac sebi uzimaju 10 KM na ime korištenja sobe za svakih pola sata pružanja seksualnih usluga, te 25 KM od cijene za pola sata pružanja seksualnih usluga, 50 KM od cijene za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 200 KM od cijene za cijelu noć pružanja seksualnih usluga i trpiti da ih optuženi novčano kažnavaju za neposlušnost i neizvršavanje datih naređenja, čime su optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha vrbovane osobe stavili u položaj potpune potčinjenosti i potpune eksploatacije, te su njihovom eksploatacijom u periodu od 15.05.2003. godine do 04.06.2005. godine za sebe pribavili novčanu korist i to: naplatom za korištenje sobe za

svakih pola sata pružanja seksualnih usluga u iznosu od najmanje 76.840,00 KM i naplatom od pružanja seksualnih usluga za novac iznos od najmanje 209.600, 00 KM, te

3) U periodu od 15.05.2003. godine do 04.06.2005. godine novčana sredstva koja su ostvarili eksploatacijom osoba ženskog spola pružanjem seksualnih usluga za novac u iznosu od 286.440, 00 KM kako je to opisano u tački 1. optužnice, upotrijebili u dograđivanje i povećavanje vrijednosti vlastite imovine - građevinskog objekta izgrađenog na k.č. broj 1557/16, 1557/23 i 1557/24 upisanih u ZK uložku broj 1754 KO Husino, opština Tuzla, kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima u kojem je smješteno preduzeće "Eurokuč" d.o.o. sa poslovnim jedinicama motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", koje su osnovali optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević, kao i u kupovinu nekretnina označenih kao: kč.br. 2203/1n.pr. (st.pr.kč.br.2630/1) zvana "Rijeka" kuća i zgrada u površini od 38 m² i dvorište-šuma u površini od 493 m² i kč.br.2204/2n.pr. (st.pr.kč.br.2629/11) zvana "Rijeka" livada III klase u površini od 728 m² obje upisane u pl.br.933 K.O. Šerići i ZK ul. 2097 K.O. Priluk sa dijelom 1/1 kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima,

Dakle:

- radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 1. optuženi Kučević i Pjević su organizovali grupu ljudi i rukovodili organizovanom grupom ljudi radi: vrbovanja, prebacivanja i smještaja osoba ženskog spola u cilju iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i radi organizovanja pružanja seksualnih usluga za novac, organizovali prebacivanje, smještaj i boravak osobama ženskog spola koje nemaju državljanstvo BiH i na području BiH nemaju prijavljeno boravište u cilju iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, organizovali iskorištavanje osoba ženskog spola putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i učestvovali u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi;

- radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 3) . optuženi Kučević i Pjević su novac koji su pribavili izvršenjem krivičnih djela iz tačke 1) optužnice upotrijebili u privrednom poslovanju svog preduzeća „Eurokuč“ d.o.o , u povećanju vlastite imovine – dograđivanje građevinskog

objekta u kojem je smješteno preduzeće „Eurokuč“ d.o.o i poslovne jedinice preduzeća „Eurokuč“ d.o.o i kupovinu nepokretne imovine – vikend kuće.

čime su počinili,

1) radnjama opisanim u tački 1. optužnice krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima 186. Stav 1. KZ BiH.

2) radnjama opisanim u tački 3. optužnice krivično djelo Pranje novca iz člana 209. Stav 2. KZ BiH

a oba krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela

1a) Pa tako optuženom Tasimu Kučeviću, Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. KZ BIH

- za krivično djelo opisano u tački 1) optužnice - Organizovani kriminal iz člana 250. Stav 3. KZ BIH u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz 186. Stav 1. KZ BiH utvrđuje kaznu zatvora **u trajanju od 11 (jedanaest) godina**

- a za krivično djelo opisano u tački 3) optužnice – Pranje novca iz člana 209. Stav 2 KZ BiH **utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine,**

Stoga, na osnovu člana 53. KZ BiH, Sud optuženog Tasima Kučevića

OSUĐUJE

**NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 12
(dvanaest) GODINA**

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 56. KZ BiH, prvooptuženom Tasimu Kučeviću u izrečenu kaznu zatvora uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 10.2.2006. godine do 29.1.2007. godine, kada su optuženom određene mjere zabrane.

Na osnovu člana 41. stav 4. i u vezi sa članom 46. stav 3. optuženom Tasimu Kučeviću se za krivično djelo iz člana 250. stav. 3. u vezi sa članom 186. stav 1. KZ BiH

IZRIČE

NOVČANA KAZNA U IZNOSU 20.000,00 (dvadesethiljada) KM.

Izrečenu novčanu kaznu optuženi je dužan platiti u roku od 3 mjeseca od pravosnažnosti presude, odjednom ili u ratama, s tim što će se u slučaju ne plaćanju u utvrđenom roku, izrečena novčana kazna shodno članu 47. KZ BiH zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 50 KM odrediti jedan dan zatvora, ali zatvor u tom slučaju ne može trajati duže od jedne godine.

1b) Na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48. i 49 KZ BiH Sud optuženoj Melihi Pjević :

- za krivično djelo opisano u tački 1) optužnice - Organizovani kriminal iz člana 250. Stav 3. KZ BIH u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci

- a za krivično djelo opisano u tački 3) optužnice – Pranje novca iz člana 209. Stav 2 KZ BiH utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci,

pa tako primjenivši pravila o sticaju krivičnih djela iz člana 53. KZ BiH, optuženu Pjević

OSUĐUJE

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (šest) GODINA

Na osnovu člana 41. stav 4. i u vezi sa članom 46. stav 3. optuženoj Melihi Pjević za krivično djelo iz člana 250. stav 3. u vezi sa krivičnim djelom iz člana 186. stav 1. KZ BiH

IZRIČE SE NOVČANA KAZNA

U IZNOSU 10.000,00 (desethiljada) KM.

Izrečenu novčanu kaznu optužena je dužna platiti u roku od 3 mjeseca od pravosnažnosti presude, odjednom ili u ratama, s tim što će se u slučaju ne plaćanja u utvrđenom roku, izrečena novčana kazna shodno članu 47. KZ BiH zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 50 KM odrediti jedan dan zatvora, ali zatvor u tom slučaju ne može trajati duže od jedne godine.

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 110. stav 1. KZ BiH od optuženog Tasima Kučevića i optužene Pjević oduzima se imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, u iznosu od 286.440,00 KM.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Tasim Kučević i optužena Meliha Pjević se obavezuju da u osuđujućem djelu presude naknade troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

2. Optuženi Enver Spahić

KRIV JE

Što je:

Nakon što je za vrijeme ... upoznao optuženog Kučević Tasima i nakon što je ..., optuženi Spahić Enver se dogovorio sa optuženim Tasimom Kučević, a zatim i sa optuženom Melihom Pjević da će kao direktor njihovog preduzeća "Eurokuč" d.o.o., a zatim kao zakupac dijelova njihovog preduzeća - ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", za ugovorenu novčanu naknadu, u svoje ime, a u korist optuženih Kučević Tasima i Pjević Melihe, organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", te organizovati, rukovoditi i nadzirati seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola – ples i zabavljanje gostiju uz koktel u cilju ponude i ugovaranja seksualnih usluga, iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji zajedno sa optuženima Kučević Tasimom i Pjević Melihom učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od 23.04.2004. godine do 15.03.2005. godine, kao direktor preduzeća "Eurokuč" d.o.o. i u periodu od 04.01.2005. godine do 04.06.2005. godine, kao osnivač

samostalne ugostiteljske radnje pansion "Mlin" – svoje dopunske djelatnosti, zajedno sa drugim osobama koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha i zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: A2 državljanku ..., M1-državljanku..., LJ3 - državljanku ..., S1, Š4, LJ5 i I.L -državljanke ..., na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom, a koja se sastoji od ugovorene plate ili dijela zarade koju bi ostvarila oštećena LJ3.

Dakle, radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 4., kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH,

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4 (četiri) GODINE

Na osnovu primjene zakonskog propisa iz člana 56. KZ BiH, optuženom Enveru Spahiću u izrečenu kaznu zatvora uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Enver Spahić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

3. Optuženi Zoran Trbara

KRIV JE

Što je:

Nakon što je kao zatvorski stražar u KPZ Tuzla upoznao optuženog Kučević Tasima, optuženi Trbara Zoran se dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, a zatim i sa optuženom Pjević Melihom da će kao zakupac dijela njihovih ugostiteljskih objekata motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", za ugovorenu novčanu naknadu u svoje ime, a u korist optuženih Kučević Tasima i Pjević Melihe organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje cijelog ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", te organizovati, rukovoditi i nadzirati seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola – ples i zabavljanje gostiju uz koktel u cilju ponude i ugovaranja seksualnih usluga, iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji, zajedno sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom, učestvuje u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od 01.09.2003.godine do 08.12.2003.godine, po osnovu usmenog dogovora sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom i u periodu od 08.12.2003. godine do početka marta 2004. godine, kao osnivač samostalne ugostiteljske radnje pansion "Amerikan" – kao svoje djelatnosti zajedno sa drugim osobama, koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha, te zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: A2 - državljanke ..., M1-..., Sultan Larise – državljanke ... i izvjesne Dine – državljanke ..., na način da su imenovane, u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u

prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode, pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom.

Dakle da je,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 5., kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi.

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE i 6 (šest) MJESECI

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Zoran Trbara se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

4. Optuženi Admir Fazlić

KRIV JE

Što je:

Kao dugogodišnji prijatelj i poznanik sa optuženim Kučević Tasimom, dogovorio se sa optuženim Kučević Tasimom, a zatim i sa optuženom Pjević Melihom, da će kao zaposlena osoba – poslovođa u njihovom ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i "Nigh klub Amerikan" za ugovorenu novčanu naknadu, u korist optuženog Kučević Tasima i optužene Pjević Melihe organizovati, rukovoditi i nadzirati poslovanje ugostiteljskog objekta "Mlin" te organizovati, rukovoditi i nadzirati seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola za novac i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola – ples i zabavljanje gostiju uz koktel u cilju ponude i ugovaranja seksualnih usluga, iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji, pomaže Kučević Tasimu i Pjević Melihi u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora, u periodu od maja 2003. godine do avgusta 2003. godine, kao zaposlena osoba – poslovođa u ugostiteljskom objektu motel "Mlin" i u ugostiteljskom objektu "Night klub Amerikan" zajedno sa drugim osobama koje su zaposlili i sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević Meliha i zajedno sa osobama koje je sam zaposlio da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola, a zasigurno: A2 - državljanke ..., M1-..., Sultan Larise – državljanke ..., izvjesne Đine – državljanke ..., izvjesne Nataše – državljanke ..., izvjesne Galje – državljanke ... i izvjesne Želje – državljanke ..., na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi vršio obračun svih prihoda u ugostiteljskom objektu, te optuženom Kučević Tasimu i Pjević Melihi predavao ostvarene prihode, pri čemu je za sebe zadržao novčanu korist u neutvrđenom iznosu, koju je kao naknadu dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom i optuženom Pjević Melihom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 6., kao pripadnik zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH,

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) GODINE

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Admir Fazlić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

5. Optuženi Mirzet Đulović

KRIV JE

Što je:

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu motel "Mlin" obavljati poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog

iskorištavanja osoba ženskog spola i to: da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije, pa je nakon ovog dogovora u periodu od aprila 2004. godine do juna 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta hotel „Mlin“ namjenjenih za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od aprila 2004. godine do juna 2005. godine, zajedno sa drugim osobama da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije pomaganjem učestvovala u organizovanju i iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: A2-državljanke ..., M1-državljanke ..., LJ3-državljanke ..., S1, Š4 i LJ5 - državljanke ..., na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih i drugih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 7., kao pripadnik zločinačke organizacije pomagao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi.

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima 186. Stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. KZ BiH

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4 (četiri) MJESECA

Optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme, koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godinc do 4.10.2005. godinc.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Mirzet Đulović se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

6. Optuženi Nedžad Đulović

KRIV JE

Što je:

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove domara koji se odnose na održavanje objekta i poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola i to: da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i

vrbovanih osoba, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od aprila 2004. godine do juna 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije pomaganjem učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: A2-državljanke ..., M1-državljanke ..., LJ3-državljanke ..., S1, Š4 i LJ5 - državljanke ..., na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 8., kao pripadnik zločinačke organizacije pomagao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi,

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. KZBiH

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (šest) MJESECI.

Optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH, u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godine do 4.10.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Nedžad Đulović se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

7. Optuženi Almir Šabić

KRIV JE

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Spahić Enverom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove osiguranja koji se odnose na osiguranje objekta i na održavanje reda u ugostiteljskom objektu, te poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola i to: da osigurava objekat i djevojke prilikom pružanja seksualnih usluga, da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od kraja 2004. godine do početka 2005. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se

dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Spahić Enver da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije pomaganjem učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika seksualnog iskorištavanja: A2-državljanke ..., M1-državljanke ..., LJ3-državljanke ..., S1, Š4 i LJ3 – državljanke ..., način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Spahić Enveru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Spahić Enverom.

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 9., kao pripadnik zločinačke organizacije pomagao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi.

čime je počinio krivično djelo,

Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 31. KZ BiH.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. KZ BiH

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) MJESECA

Optuženom će se u skladu sa odredbom člana 56. KZ BiH u navedenu kaznu zatvora uračunati vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 7.6.2005. godine do 20.7.2005. godine.

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Almir Šabić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

8. Optuženi Mirsad Mujkić

KRIV JE

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom i optuženim Fazlić Admiru da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom objektu hotel "Mlin" obavljati poslove osiguranja koji se odnose na osiguranje objekta i na održavanje reda u ugostiteljskom objektu i poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola i to: da osigurava objekat i djevojke prilikom pružanja seksualnih usluga, da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Fazlić Admiru u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od maja 2003. godine do oktobra 2003.godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha i Fazlić Admir da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije, kao pripadnik zločinačke organizacije, pomaganjem učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika oblika seksualnog iskorištavanja: A2-državljanke ..., M1-državljanke..., sultan Larise – državljanke ..., izvjesne Đine – državljanke ..., izvjesne Nataše – državljanke ..., izvjesne Galje – državljanke ... i izvjesne Želje – državljanke ..., na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin" plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u

prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi i Fazlić Admiru, predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom, Pjević Melihom i Fazlić Admirom,

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 10., kao pripadnik zločinačke organizacije pomagao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi.

čime je počinio, Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom 186. Stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (pet) MJESECI

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Mirsad Mujkić se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

9. Optuženi Edževit Gusinac

KRIV JE

Što je,

Dogovorio sa optuženim Kučević Tasimom, optuženom Pjević Melihom, optuženim Fazlić Admirom i optuženim Trbara Zoranom da će za ugovorenu novčanu naknadu po osnovu usmenog ugovora o radu u ugostiteljskom

objektu hotel "Mlin" obavljati poslove konobara koji se odnose na usluživanje gostiju, a zatim je pristao da za ugovorenu novčanu naknadu obavlja i druge poslove koji se odnose na seksualno iskorištavanje osoba ženskog spola i druge oblike seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola i to : da uspostavlja kontakt između korisnika seksualnih usluga i djevojaka, da vodi evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i da uništava dokaze o korištenju seksualnih usluga iako je znao da izvršavanjem dogovorenih radnji pomaže Kučević Tasimu, Pjević Melihi, Fazlić Admiru i Trbara Zoranu u organizovanju eksploatacije osoba ženskog spola i učestvuje u eksploataciji osoba ženskog spola koje su optuženi Kučević Tasim i Pjević Meliha vrbovali u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja i kojima su pružili utočište u prostorijama svog ugostiteljskog objekta motel „Mlin“ namjenjenim za pružanje usluga prenočišta u cilju iskorištavanja prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja, pa je nakon ovog dogovora u periodu od maja 2003. do aprila 2004. godine, zajedno sa drugim osobama sa kojima su se dogovorili optuženi Kučević Tasim, Pjević Meliha, Fazlić Admir i Trbara Zoran da obavljaju radnje koje se odnose na vršenje prostitucije kao pripadnik zločinačke organizacije pomaganjem učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugog oblika oblika seksualnog iskorištavanja: A2-državljanke ..., M1 - državljanke ..., Sultan Larise – državljanke ... i izvjesne Đine – državljanke ... na način da su imenovane u ugostiteljskom objektu "Mlin", plesom i druženjem uz koktel po cijeni od 6 KM do 10 KM, nudile pružanje seksualnih usluga gostima, ugovarale i pružale seksualne usluge u prostorijama ugostiteljskog objekta hotel "Mlin" po cijenama 60 KM za pola sata, 120 KM za jedan sat pružanja seksualnih usluga i 400 KM za cijelu noć pružanja seksualnih usluga pri čemu je optuženi uspostavljao kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba, vodio evidenciju i naplatu korištenih seksualnih usluga i uništavao dokaze o korištenju seksualnih usluga pri čemu je za sve izvršene poslove odgovarao optuženima Kučević Tasimu, Pjević Melihi, Fazlić Admiru i Trbara Zoranu predavao sve ostvarene prihode, a pri tom za sebe pribavljao samo novčanu naknadu dogovorenu sa optuženim Kučević Tasimom i Pjević Melihom,

Dakle,

radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 7., kao pripadnik zločinačke organizacije pomagao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi.

čime je počinio, krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 31. KZ BiH.

pa ga Sud na osnovu primjene navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredaba iz članova 39., 42., 48., 49. KZ BiH

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (pet) MJESECI

U skladu sa odredbom člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi Edževit Gusinac se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, čiju visinu će odrediti Sud posebnim rješenjem.

Nasuprot navedenom, optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević – zajedno

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBADAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

2) U periodu od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine, vršenjem registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. – usluživanjem gostiju alkoholnim i bezalkoholnim pićima, toplim i hladnim napitcima, organizovanom prodajom koktela po cijeni od 6 KM do 10 KM, ostvarili prihod u iznosu od najmanje 50.448,00 KM i vršenjem registrovane djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. – iznajmljivanjem na korištenje soba ostvarili prihod u iznosu od 125.760.00, koje prihode, kao poreski obaveznici u smislu člana 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, u namjeri da izbjegnu plaćanje poreza na promet i ostalih poreznih davanja, suprotno članu 28. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga Federacije Bosne i Hercegovine nisu prijavili kao ostvareni promet i prihode od registrovanih ugostiteljskih djelatnosti, pa su tako izbjegli na ostvarene prihode platiti porezna i druga davanja propisana Poreznim zakonodavstvom Federacije Bosne i Hercegovine, zasigurno u iznosu većem od 10.000,00 KM.

Dakle da radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice pod tačkom 2. Optužnice, u namjeri da izbjegnu plaćanje poreznih i drugih davanja propisanih Poreznim zakonodavstvom u Federaciji Bosne i Hercegovine, nisu prijavili ostvareni prihod od vršenja registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" u iznosu od najmanje 176.208,00 KM čime su na ovaj iznos prihoda izbjegli plaćanje poreznih i drugih davanja

Čime bi počinili krivično djelo Porezna utaja iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na temelju člana 189. stav 1. optuženi Kučević i Pjević se za ovaj dio presude oslobađaju dužnosti da naknade troškove postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

O b r a z l o ž e n j e

I. UVOD

Optužnicom Tužilaštva BiH broj: KT- 228/05 od 17.3.2006. godine, koja je potvrđena dana 22.3.2006. godine, te izmijenjena dana 24.5.2007. godine, Tasim Kučević i Meliha Pjević optuženi su da su radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici, počinili krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, krivično djelo porezna utaja iz člana 273. stav 1. KZ FBiH, krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Enver Spahić je optužen da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na

prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Zoran Trbara optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Admir Fazlić optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo; Mirzet Đulović optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Nedžad Đulović optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Almir Šabić optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Mirsad Mujkić optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ

BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH - pomaganje; Edževit Gusinac optužen je da je radnjama opisanim u izmijenjenoj optužnici počinio krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH, a sva krivična djela u vezi sa članom 53. KZ BiH – sticaj krivičnih djela i u vezi sa članom 54. KZ BiH – produženo krivično djelo, te u vezi sa članom 31. KZ BiH – pomaganje.

Optuženi su presudom Suda BiH broj: X-K-06/181 od 21.9.2007. godine, oglašeni krivim i to: optuženi **Tasim Kučević** i optužena **Meliha Pjević** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelima navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, krivičnim djelom porezna utaja iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sva krivična djela u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, optuženi **Enver Spahić** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, optuženi **Zoran Trbara** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, optuženi **Admir Fazlić** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, optuženi **Mirzet Đulović** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje, optuženi **Mirzet Đulović** za krivično djelo organizovani kriminal

iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje, optuženi **Almir Šabić** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje, optuženi **Mirsad Mujkić** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - pomaganje, optuženi **Edževit Gusinac** za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa krivičnim djelom navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – produženo krivično djelo, i u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – pomaganje.

Optuženima su temeljem članova 39., 42., 48., 49. i 59. stav 3. i 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine izrečene: optuženom Tasimu Kučeviću, kazna zatvora u trajanju od 10 godina, optuženoj Melihi Pjević kazna zatvora u trajanju od 7 godina, optuženima Enveru Spahiću, Zoranu Trbari i Admiru Fazliću, kazne zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, dok su optuženima Mirzetu Đuloviću, Nedžaduloviću, Almiru Šabiću, Mirsadu Mujkići i Edževitu Gusincu izrečene uvjetne osude kojim im se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti, ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne počine novo krivično djelo.

Istom presudom optuženi su oslobođeni od optužbe da su počinili: optuženi **Tasim Kučević i Meliha Pjević** – zajedno krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH i krivično djelo pranje novca iz člana 209. stav 2. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Enver Spahić** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1.

Krivičnog zakona BiH, optuženi **Zoran Trbara** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Admir Fazlić** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Mirzet Đulović** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Nedžad Đulović** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Almir Šabić** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Mirsad Mujkić** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH, optuženi **Edževit Gusinac** krivično djelo trgovina ljudima iz člana 186. stav 1. Krivičnog zakona BiH i međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. Krivičnog zakona BiH.

Rješenjem Apelacionog vijeća broj: X-KŽ-06/181 od 07.02.2008. godine, uvažene su žalbe Tužilaštva BiH, kao i žalbe advokata: Senada Krehe, Fadila Abaza, Mirze Kovača, Hasana Muminovića, Namika Silajdžića i Dauta Bibića, branilaca optuženih Tasima Kučevića, Melihe Pjević, Envera Spahića, Zorana Trbare, Admira Fazlića, Mirzeta Đulovića, Nedžada Đulovića, Almira Šabića, Mirsada Mujkića i Edževita Gusinca, pa je presuda Suda broj: X-K-06/181 od 21.09.2007. godine ukinuta i odlučeno je da se pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela II, održi pretres.

II. Procesna rješenja

U toku trajanja pretresa pred Apelacionim vijećem, javnost je bila djelimično isključena iz razloga što je tokom trajanja pretresa pred prvostepenim vijećem prilikom saslušanja svjedokinja žrtava seksualnog iskorištavanja javnost bila djelimično isključena. Pred ovim vijećem su ponovo preslušavani iskazi ovih svjedokinja, imajući u vidu odredbu člana 235. ZKP-a BiH ovo vijeće je u cilju zaštite interesa svjedoka koje su bile žrtve seksualnog iskorištavanja isključilo javnost sa pretresa tokom preslušavanja iskaza ovih svjedokinja.

Istovremeno ovo vijeće je primjenjujući odredbe člana 12 Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka, svjedokinjama žrtvama

seksualnog iskorištavanja koje su dale svoj iskaz tokom trajanja pretresa odredilo pseudonime koji su korišteni tokom trajanja postupka. Istovremeno, određivanjem ovih pseudonima, braniocima nije uskraćeno pravo na efikasnu odbranu budući da su lični podaci ovih svjedokinja bili poznati braniocima optuženih kao i optuženima.

U toku preslušavanja iskaza svjedokinje LJ3 utvrđeno je da je ova svjedokinja bila u vanbračnoj zajednici sa optuženim Enverom Spahićem. Preslušavanjem iskaza ove svjedokinje utvrđeno je da prilikom započinjanja njenog ispitivanja predsjednik prvostepenog vijeća nije upozorio na odredbe člana 83. ZKP-a BiH. Međutim, u toku nastavka ispitivanja ove svjedokinje, ona je od strane predsjednika prvostepenog vijeća upoznata sa mogućnošću odbijanja svjedočenja nakon čega je ova svjedokinja pristala da svjedoči u ovom predmetu, te iz tog razloga ovo vijeće smatra da nisu povrijeđene odredbe člana 83 ZKP-a BiH i na iskazu ove svjedokinje se može zasnivati sudska odluka.

Nadalje, svi branioci optuženih istakli su jedinstven prijedlog koji se odnosio na ponovno ispitivanje svih svjedokinja žrtava seksualnog iskorištavanja, kao svjedoka odbrane. Tužilac se protivio ovom prijedlogu, pa nakon što je vijeće razmotrilo ovaj prijedlog, odlučilo je da istom ne udovolji iz slijedećih razloga: Tokom direktnog ispitivanja sve ove svjedokinje su detaljno ispitivane od strane tužioca na sve okolnosti i činjenice koje su navedene u optužnom aktu tužioca. Čak je tokom direktnog ispitivanja, odbrana optuženog Tasima Kučevića prigovarala na široki obim direktnog ispitivanja tužioca ističući da neka pitanja koja su se odnosila na dolazak ovih djevojaka iz svog mjesta prebivališta nemaju veze sa inkriminacijom sa kojom se terete optuženi. Imajući u vidu odredbu člana 262. stav 1. ZKP BiH, odbrana je imala dovoljno vremena da tokom unakrsnog ispitivanja, ispita ove svjedokinje koje su bile predmet direktnog ispitivanja.

Neki od branilaca pojedinih optuženih nisu ni koristili svoje pravo na unakrsno ispitivanje, tako da neke od ovih svjedokinja nisu ni ispitivali tokom unakrsnog ispitivanja. Tokom direktnog i unakrsnog ispitivanja i tužilac i odbrana su imali dovoljno mogućnosti od strane prvostepenog vijeća dato im je dovoljno vremena, da ove svjedokinje ispitaju na sve okolnosti svih inkriminacija za koje su optuženi terete od strane Tužilaštva BiH. Ponovno ispitivanje ovih svjedokinja od strane odbrane, po mišljenju ovog vijeća ne bi dovelo do toga da se u postupku pred apelaconim vijećem utvrdi neka nova činjenica koja nije bila predmet ranijeg utvrđenja.

Ponovno ispitivanje ovih svjedokinja značilo bi pružiti mogućnost braniocima da ove svjedokinje ispituju na one okolnosti o kojima se bile već ispitane tokom direktnog i unakrsnog ispitivanja. I sam tadašnji branilac optuženog Kučevića, advokat Balijagić je tokom trajanja prvostepenog postupka odustao od prijedloga za ponovnim ispitivanjem ovih svjedokinja. I sa stanovišta procesne ekonomije, imajući u vidu da ni tužilac ni odbrana ne raspolažu sa sadašnjom adresom boravka ovih svjedokinja, ponovno pozivanje ovih svjedokinja je moglo dovesti do znatnog odugovlačenja ovog postupka, a samo svjedočenja ovih svjedokinja je bilo neizvjesno. Identičnim razlozima se rukovodio Sud prilikom odbijanja prijedloga odbrane za ispitivanjem svjedokinje I.L. Ova svjedokinja je BiH napustila ranije prije izvršenog pretresa prostorija motela „Mlin“ i njeno trenutno prebivalište je nepoznato svim stranama u postupku. Ostale svjedokinje, žrtve seksualnog iskorištavanja su na identičan način potvrdile prisustvo oštećene I.L u prostorijama motela Mlin, gdje se odvijalo seksualno iskorištavanja ovih djevojaka, te je ovo Vijeće prihvatajući iskaze svjedokinja žrtava seksualnog iskorištavanja, na nesporan način potvrdilo i prisustvo oštećene I.L u ovom objektu.

III. Izvedeni dokazi

U skladu sa članom 317. ZKP BiH, održan je pretres pred Apelacionim vijećem Suda, te je tokom dokaznog postupka Vijeće ponovo izvelo dokaze izvedene u prvostepenom postupku i to preslušavanjem audio-video iskaza svjedoka optužbe i odbrane, i to svjedoka: Lora 1, Lora 3, Lora 4 i Lora 6, M1, A2, Lj3, Š4, Lj5 i S1, vještaka Mate Anića, Rajka Topčića, Ivana Rebe i Nusreta Mujagića, a preslušani su i iskazi optuženih Zorana Trbare i Envera Spahića, dati u prvostepenom postupku.

Osim dokaza koji su izvedeni neposredno na pretresu pred Apelacionom vijećem, isto je donijelo odluku da prihvata sve druge dokaze, koji su izvedeni i prihvaćeni u prvostepenom postupku, pa su tako prihvaćeni dokazi tužilaštva, i to, svjedoci: Hasan Hodžić, Jozo Vilušić, Alen Sinanović, Zijo Hasić, Nedžad Baraković, Vehbija Jašarević, Elis Musić, Mirsad Hajrić, Senad Puzić, Sejdalija Salihović, Sead Čajtinović, Mehmed Saletović, Sead Selimović, Goran Crvenković, Sakib Dropić, Zijad Krbuljić, Hazim Habibović, Vinko Rebernik, Nihad Bektić, Zoran Divković, Selim Tarić, Pero Pušić, Nerminka Hadžihasanović, Sead Zupčević, Sead Begunić, Dragomir Mijatović, Milenko Krešić, Ahmet Salkić, Edin Ahmetović, Novak Mijović, Ivan Trezner, iskazi svjedoka: Farida Hodžića, Damnjan Lučića, Almira Kulića, Šefika Mrakanovića, te slijedeći materijalni dokazi: Izvještaj od 4.6.2005. godine (Lora 1 i Lora 2), broj: 12/4-2-, FMUP Sarajevo; Izvještaj od 6.6.2005. godine

(Lora 3), broj: 12/4-1-24, FMUP Sarajevo; Izvještaj od 6.6.2005. godine (Lora 6), broj: 12/4-1-27, FMUP Sarajevo; Izvještaj od 6.6.2005. godine (Lora 4), broj: 12/4-1-25, FMUP Sarajevo; Naredba Suda BiH o posebnim istražnim radnjama, br. X-KRN-05-1/18 od 2.6.2005. godine; Izvještaj od 6.6.2005. godine (Lora 5), broj: 12/4-1-26, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 5.7.2006. godine, Tužilaštvo BiH, broj: KT-228/05; Izvještaj o primjeni operativno-tehničkih sredstava broj: 12/4-2-428 od 6.6.2005. godine po naredbi Suda BiH broj: X-KRN-05/18 od 2.6.2005. godine + 2 audio kasete; Spisak osuđenih lica koji su ... na odjeljenju "Kozlovac" u periodu od 2001. do septembra 2005. godine od 8.9.2005. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Sinanović Alena od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hasić Zije od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hajrić Mirsada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Puzić Snada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Salihović Sejdalije od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Čajtinović Seada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Rebernik Vinka od 10.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Bektić Nihada od 2.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Bektić Nihada, od 8.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-10-/05, MUP TK, Nalaz Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu od 2.9.2005. godine na ime Bektić Nihada, Zapisnik o saslušanju svjedoka Bektić Nihada od 23.11.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Službena zabilješka MUP-a Tuzla (Policajska stanica Zapad) od 11.10.2005. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Baraković Nedžada od 7.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Knjiga popisa gostiju od 11.12.2003. godine – pečat Ministarstva trgovine, turizma i saobraćaja, broj: 065/2003; Zapisnik o saslušanju svjedoka Jašarević Vehbije od 8.9.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Fotokopija radne knjižice Kučević Tasima; Službena zabilješka MUP-a TK, broj: 08-02/3-2-04.3-/05 od 07.11.2005. godine, uz prilog; Matična evidencija aktivnih osiguranika za Kučević Tasima od 27.4.2007. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka Zupčević Seada od 21.10.2005. godine, broj: 12/7-3-, F MUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka Begunić Seada od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Mijatović Dragoljuba od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Crvenković Gorana od 20.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3.-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Selimović Seada od 20.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok E, broj: 08-03/1-2-04.11-2188-04 od 17.3.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok

D, broj: 08-03/1-2-04.11-2187-04 od 17.3.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok B, broj: 08-03/1-2-04.11-6372/03 od 28.10.2003. godine, MUP TK; Izvještaj MUP-a TK upućen FMUP-u Sarajevo, broj: 08-03/1-2-04.11-2078/05 od 6.6.2005. godine, Spis - zahtjev za azil, svjedok G, broj: 08-03/1-2-04.11-4901/04 od 28.7.2004. godine, MUP TK; Spis - zahtjev za azil, svjedok F, broj: 08-03/1-2-04.11-4900/04 od 28.7.2004. godine, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Hodžić Farida od 23.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, F MUP Sarajevo; Rješenje MUP-a TK o protjerivanju svjedoka E iz BiH od 21.2.2005. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-305/05; Službena zabilješka od 10.11.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-96/06, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Lučić Damnjana od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Kulić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Mrakanović Šefika od 24.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Službena zabilješka od 27.10.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-87/06, MUP TK; Službena zabilješka od 19.8.2003. godine o prijavi Fadile Hadžić iz ureda NO "La Strada" u Mostaru, te pretresa Motela "Mlin", broj: 08-02/3-2-, MUP TK; Službena zabilješka od 14.6.2004. godine povodom policijske kontrole Motela "Mlin", broj: 08-02/3-2-73/04, MUP TK; Naredba Suda Bosne i Hercegovine za posebne istražne radnje, broj: KPP-34/03 od 15.8.2003. godine; Naredba Suda Bosne i Hercegovine o pretresu Motela "Mlin", broj: KRN-17/03 od 15.8.2003. godine; Zahtjev za izdavanje naredbe o sprovođenju posebnih istražnih radnji i za izdavanje naredbe za pretres prostorija broj: KTA-117/03 od 15.8.2003. godine; Zapisnik o pretresu, MUP TK, broj: 08-02/3-2-04.3 od 15.8.2003. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Mujkić Mirsada, broj: 08-02/3-2-04.3 od 15.8.2003. godine; Foto – dokumentacija, pretres Motela "Mlin", dana 15/16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-4506/03, MUP TK; Knjiga stranih gostiju od 24.8.2001. godine; Fotokopije pasoša i dokumenata o letovima za Aleksijenko Alona, Arseničeva Evghenija, Cerlat Svetlana, Matcina Oxana, Postolache Ramona; Račun "Eurokuč" d.o.o. na čijoj pozadini se nalazi "rashod" i "mix"; Službena zabilješka od 4.5.2005. godine o provjeri akcije LORA, broj: 12/7-3-85-705, FMUP-a Sarajevo; Izvještaj o organizovanoj prostituciji u Motelu "Mlin" od 5.5.2005. godine, broj: 12/4-1-13, FMUP Sarajevo; Zahtjev Tužilaštva BiH za izdavanje naredbe za posebne istražne radnje i pretres od 30.5.2005. godine, broj: KTA-252/05; Naredba Suda BiH za pretres od 2.6.2005. godine, broj: X-KRN-05-1/18; Izvještaj Novaka Mijovića o pretresu Motela "Mlin", koji je izvršen dana 5.6.2005. godine; Izvještaj o izvršenom pretresu stana u Ul. Rudarska br. 71/III Tuzla, koji koristi Dalibor Stjepanović i svjedok C, od 9.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Spahić Envera u Živinicama od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-

3-1/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Šabić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-4/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Spahić Envera u Tuzli od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-3/05, FMUP Sarajevo; Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija Stjepanović Dalibora od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-2/05, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-16/05, FMUP Sarajevo; Promet i zaključno stanje šanka 2 puta; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-17/05, FMUP Sarajevo; Cjenovnik Motela Mlin; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-20/05, FMUP Sarajevo; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion, Spahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Općina Tuzla. U prilogu štambilj i dokumentacija; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Đulović Mirzeta od 14.3.2005. godine, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla. U prilogu radna knjižica i dokumentacija; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Mrakanović Šefika, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla. U prilogu radna knjižica i dokumentacija; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Spahić Envera od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-7/05, FMUP Sarajevo; Potvrda o sanitarnom pregledu: Spahić Envera, Pjević Melihe i Đulović Mirzeta od strane Poliklinike "MIMO – MEDICAL" Sarajevo, broj: 001151 od 20.12.2004. godine. U prilogu 3 sanitarne knjižice; Fotokopije pasoša: Irine Lunove, svjedoka G i F; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Đulović Mirzeta, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla; Dopuna zapisnika o inspekcijском nadzoru od 6.1.2004. godine, broj: 10-3/01-15-3088-1/03; Opomena o predisključenju el. energije od 10.3.2005. godine, broj: 181/03, Elektroprivreda BiH – Živinice. U prilogu plaćeni račun od 28.3.2005. godine; Dva računa Motela "Mlin", sa određenim tekstom na poleđini; Računi vodovoda i kanalizacije Tuzla za "Eurokuč" d.o.o. za mjesec: mart, april i maj 2005. godine, od oktobra 2004. godine do februara 2005. godine i priznanica o uplati od 4.3.2005. godine, broj: 809; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Zapisnik o inspekcijском nadzoru "Eurokuč" d.o.o. od 5.11.2003. godine, broj: 10-3/01-15-2786/2003, Porezna Uprava KT, uz dokumentaciju: rješenje o uplati javnih prihoda "Eurokuča" d.o.o od 14.11.2003. godine i rješenje o odbijanju žalbe "Eurokuč" d.o.o. protiv rješenja Porezne uprave od 8.12.2003. godine od dana 8.11.2004. godine, broj: 07-15-1300-03, Federalno ministarstvo finansija Sarajevo; Logo "American" Night Club-a; Zapisnik o inspekcijском pregledu

NC "American" (Trbara Zoran); Zapisnik o inspekcijском nadzoru pansiona "American" (Trbara Zoran); Knjiga narudžbenica "Eurokuč" d.o.o. sa popunjene prve dvije stranice, bez potpisa i datuma; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Spahić Envera, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla, sa dokumentacijom; Potvrda o podnesenoj prijavi za obavezno zdravstveno osiguranje za Šabić Almira, Zavod zdravstvenog osiguranja, Kanton Tuzla, sa dokumentacijom – ugovor o radu od 1.2.2005. godine; Zapisnik o inspekcijском pregledu od 30.10.2003. godine, broj: 09/4-34/03, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku KT; Zapisnik o izvršenom redovnom pregledu "Eurokuča" d.o.o. od 15.10.2003. godine, broj: 08-01/1-44-739/03, MUT TK, Odjeljenje za zaštitu od požara; Zapisnik o izvršenom redovnom pregledu "Eurokuč" d.o.o. od 11.12.2003. godine, broj: 08-01/1-44-312-A/03, MUP TK, Odjeljenje za zaštitu od požara; Knjiga gostiju, ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, od 29.8.2003. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Spahić Enveru od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-15, FMUP Sarajevo, (kanta sa kondomima); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Đulović Mirzeta od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-5/05, FMUP Sarajevo, (6 predmeta); Novčanik; Knjiga gostiju, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 10.1.2005. godine; Koverta sa novcem, računom, jednom tel karticom, papirić, vizit kartica; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Đulović Nedžad od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-6/05, FMUP Sarajevo, (6 predmeta); Knjiga žalbe, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 11.12.2003. godine (prazna); Knjiga gostiju, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja od 10.1.2005. godine; Dva nota računa sa ispisanom pozadinom (crtice); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka B, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-8/05 FMUP Sarajevo, (18 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka B od 9.11.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa 2 uplatnice; Zahtjev za odobrenje azila, podnosilac svjedok B od 27.10.2003. godine; Potvrda UNHCR-a Sarajevo o registraciji tražitelja azila od 10.2.2004. godine; Odluka UNHCR-a Tuzla o odbijanju zahtjeva za azil od 10.2.2004. godine; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku B, od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, sa dokumentacijom; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka B, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-13/05 FMUP Sarajevo, (4 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka C, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-9/05, FMUP Sarajevo, (2 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Stjepanović Dalibora od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-18/05, FMUP Sarajevo, (24 predmeta); Pribor za

konzumiranje droge; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku C od 4.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od svjedoka F, od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-10, FMUP Sarajevo, (13 predmeta); Karton tražitelja azila svjedok F; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil svjedoku F od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-51-4/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Tužba adv. Pašić Ekrema na rješenje o odbijanju zahtjeva za azil od 27.4.2005. godine, sa dokumentacijom; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku F od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku G od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-11, FMUP Sarajevo, (18 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka G od 3.9.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa uplatnicom; Karton tražitelja azila svjedoka G; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil svjedoku G od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-52-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Tužba adv. Pašić Ekrema na rješenje o odbijanju zahtjeva za azil od 27.4.2005. godine, sa dokumentacijom; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil Lonyova Iryni od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-53-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, sa dokumentacijom; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku G od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku G od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, sa kopijama novčanica; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku G od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-21/05, FMUP Sarajevo, (3 predmeta); Muški kožni kaiš; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta svjedoku D od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-14, FMUP Sarajevo, (24 predmeta); Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste za svjedoka D od 9.11.2004. godine, Univerzitetski klinički centar Tuzla, sa 2 uplatnice; Zahtjev za azil podnesen od strane svjedoka D od 16.3.2004. godine; Registracija tražitelja azila UNHCR, sa dokumentacijom; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku D od 7.9.2006. godine, broj: KT-

228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku D od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, (fotokopije novčanica); Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanja predmeta od svjedoka E od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-22, FMUP Sarajevo, (5 predmeta); Potvrda o privremenom oduzimanja predmeta od svjedoka E od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-12, FMUP Sarajevo, (14 predmeta); Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku E od 7.9.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta svjedoku E od 4.10.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH, (fotokopija novca); Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o odlasku 6 osoba iz Sigurne kuće od 3.8.2005. godine; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija u vlasništvu Begunić Seada od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o radnji otpečaćenja zapečaćenih prostorija Motela "Mlin" od 3.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Salibegović Midhatu od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-19, FMUP Sarajevo, (3 predmeta); Knjiga prometa Knjiga šanka; Pansiona "Mlin"; Registrator sa dokumentima; Foto - dokumentacija i video kaseta sa snimljenim materijalom u Motelu "Mlin" sa dopisom od 4.7.2005. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-2416/05., MUP TK upućen FMUP-u; Fotodokumentacija pretresa stana (5.6.2005. godine) od 7.6.2005. godine, broj: O.R. 1174/05, FMUP Sarajevo; Fotodokumentacija pretresa kuće i stana (5.6.2005. godine) od 10.6.2005. godine, broj: O.R. 1173/05, FMUP Sarajevo; Foto – dokumentacija II dio; Foto – dokumentacija pretresa u Pansionu "Mlin" I dio (5.6.2005. godine) od 7.6.2005. godine, broj: O.R. 1167/05, MUP K Sarajevo; Foto – dokumentacija pretresa noćnog kluba "Mlin" (3.8.2005. godine) od 17.8.2005. godine, broj: 08-02/3-5-04.6-1386/05, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Dropić Sakiba od 11.8.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Krbuljić Zijada od 14.7.2005. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Nalaz vještaka građevinske struke Rebo Ivana od 5.3.2006. godine sa priložima; Rješenje o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću i upis prava obavljanja poslova spoljno – trgovinskog prometa od 12.1.1998. godine, Kantonalni sud Tuzla; Rješenje o

odbijanju prijave za upis u sudski registar "Eurokuč" d.o.o. od 14.11.2000. godine, broj: U/I-3717/00, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o utvrđivanju ispunjenja uslova za poslovanje NC "American" od 6.2.2001. godine, broj: 04-22-004822-2000, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Opština Tuzla, sa dokumentacijom – fotokopije; Rješenje o odobrenju građenja Kučević Tasimu od 20.12.2004. godine, broj: 06/10-23-005185/04, Služba za prostorno uređenje i zaštitu okoline Tuzla; Kupoprodajni ugovor između Lovrić Ive i Zlatana, kao prodavaca i Kučević Tasima, kao kupca, od 2.10. 1995. godine, sa dokumentacijom; Zemljišno – knjižni izvadak od 5.9.2005. godine i kopija katastarskog plana od 15.2.2006. godine, broj: 07-Sl, Služba za geodetske i imovinskopravne poslove, Općina Tuzla; Potvrda o ... za Kučević Tasima od 14.12.2005. godine, broj:..., ... Tuzla, (... od 17.8.2001. godine do 14.12.2005. godine); Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv "Eurokuč" d.o.o., Motel "Mlin" i Kučević Mustafe od 11.3.2002. godine, broj: 05/5-22-38-51-3778/02, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, sa dokumentacijom; Rješenje o naređivanju otklanjanja neodostataka u objektu od 9.9.2002. godine, broj: 05/5-22-38-6749/02, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, sa dokumentacijom; Zapisnik o inspekcijskom pregledu "Eurokuč" d.o.o. od 3.9.2002. godine, broj: 09/4-34/02, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Zapisnik o inspekcijskom pregledu "Eurokuč" d.o.o. od 28.8.2002. godine, broj: 09/4-34/02, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Naredba o pretresu Motela "Mlin" od 28.11.2002. godine, broj: Kri.655/2002, Općinski sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Boiser Izabelu od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-419/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Sava Daniela od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-418/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Sultan Larisa od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-417/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Ungureanu Ancuta Oana od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-416/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Arseniceva Evghenia od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-415/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Toma Valentina od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-414/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Mancas Gina od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-413/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Vaduva Georgiana Ramona od

20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-412/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Budeanu Daniela od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-411/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Slepenco Elena od 20.2.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-410/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Matcina Oxana od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7786/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Prunici Viorica od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7788/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Cerlat Svetlana od 8.9.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-7787/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Alksycyenko Alona od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8425/2002, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Ilie Angelica Madalina od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8426/02, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Postolache Ramona od 9.12.2002. godine, broj: 08-02/1-1-04.11-8424/2002, MUP-a TK, Odjeljenje za strance, pravne, upravne i stambene poslove; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za svjedoka C od 16.8.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-4846/2003, MUP-a TK; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za svjedoka C od 28.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-5771/03, MUP-a TK; Rješenje o odbijanju ulaska u BiH za Vujinović Biljana od 28.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-5775/03, MUP-a TK; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 28.10.2003. godine, broj: U/I-1322/03, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Ugovor o istupanju osnivača iz društva i prenosu osnivačkih prava i obaveza na osnivača koji pristupa društvu (sa Kučević Tasima na Pjević Melihu) od 16.10.2003. godine, uz dokumentaciju; Statut "Eurokuč" d.o.o. od 19.6.2003., u potpisu Pjević Meliha (oktobar 2003. godine); Izjava o prihvatanju dužnosti direktora društva Pjević Melihe od 8.8.2003. godine, broj: 13142/3; Ugovor o istupanju osnivača iz društva i prenosu osnivačkih prava i obaveza na osnivača koji ostaje jedini član društva (istupa Devedžić Mersija, a jedini član ostaje Kučević Tasim) od 7.3.2002. godine; Odluka o razrješenju sa dužnosti direktora i lica ovlaštenog za zastupanje društva od 19.6.2003. godine (razriješeni: Kučević Tasim i

Devedžić Mersija); Odluka o povećanju osnovnog kapitala društva od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim, uz dokumentaciju; Statut "Eurokuč" d.o.o. od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Odluka o dopuni djelatnosti društva u unutarnjem poslovanju od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Oglas za objavljivanje upisa iz sudskog registra u službenom glasilu, Kantonalni sud u Tuzli; Prijava za upis u sudski registar podataka o subjektu upisa od 24.9.2003. godine za Eurokuč d.o.o., potpisala Pjević Meliha; Spisak uprave "Eurokuč" d.o.o. (samo Pjević Meliha) od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; Odluka o promjeni o upisu naziva društva i promjeni adrese prebivališta osnivača od 19.6.2003. godine, umjesto "Eurokuč" d.o.o. sa p.o. Preduzeće za ugostiteljstvo i turizam Tuzla – Ljubač prelazi u "Eurokuč" d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam Tuzla (Eurokuč d.o.o. Tuzla), u potpisu Kučević Tasim; Statut od 19.6.2003. godine, u potpisu Kučević Tasim; 2. Prijava za upis u sudski registar podataka o subjektu upisa od 24.9.2003. godine za "Eurokuč" d.o.o., potpisala Pjević Meliha, uz dokumentaciju; Izmjena popisa osoba ovlaštenih za zastupanje subjekta upisa u vanjskotrgovinskom poslovanju od 7.10.2003. godine, broj: ou-h.8624/03, u potpisu Pjević Meliha; Izmjena popisa osoba ovlaštenih za zastupanje subjekta upisa u pravnom prometu u zemlji od 7.10.2003. godine, broj: ou-h.8624/03, u potpisu Pjević Meliha; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Mujkić Selme od 14.3.2006. godine, vezano za odobrenje za rad Trbara Zoranu, uz dokumentaciju; Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 7.11.2003. godine između zakupodavca Kučević Tasima i zakupca Trbara Zorana; Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 15.1.2004. godine, Pansion "American", Trbara Zoran – ovlašteno lice; Zapisnik o inspekcijskom pregledu od 28.1.2004. godine, Pansion "American", Trbara Zoran – ovlašteno lice; Zahtjev za odobrenje azila za Sultan Larisu od 29.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-6388/03, sa dokumentacijom; Zahtjev za odobrenje azila za Ilie Angelica Madalina od 29.10.2003. godine, broj: 08-03/1-2-04.11-6389/03, sa dokumentacijom; Rješenja o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za „Eurokuč“ d.o.o., zastupanom po Spahić Enveru od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, Kantonalni sud Tuzla, sa dokumentacijom; Rješenje o ispunjenju potrebnih uslova za objekat – pansion od 22.12.2004. godine, broj: 05/1-22-17249/04, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK, uz dokumentaciju; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion Sahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 29.6.2004. godine između zakupodavca Kučević Tasima i zakupca Spahić Envera; Izmjena rješenja o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion Sahić Enveru od 25.1.2005. godine, broj: 04-

22-327, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Fotokopije rješenja o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za Eurokuč d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Rješenje ... Spahić Envera ... od 30.12.2004. godine, broj:..., ... u Tuzli, (zbog neprijavlivanja stranih državljanke u objektu Mlin Ljubače), uz dokumentaciju; Rješenje o odbijanju zahtjeva za azil Lonyova Iryne od 28.2.2005. godine, broj: UP-1-07/2-41-53-3/04, Ministarstvo sigurnosti BiH, Sektor za azil, uz dokumentaciju; Porezna uprava, dostava podataka MUP-u TK (za Fazlić Admira, Trbara Zorana i Spahić Envera), dana 9.3.2006. godine, broj: 10-3/1-49-162, uz dokumentaciju; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Porezne uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 13 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Porezne uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 10 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Porezne uprave Tuzla od 20.2.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-413/06, MUP TK, uz 12 dokumenata; Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije od strane Geodetske službe Tuzla od 13.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-81/06, MUP TK, uz 3 dokumenta (kupoprodajni ugovor od 5.11.2004. godine između prodavca Hajdarbegović Kemala i kupca Kučević Tasima – kuća, zgrada i livada); Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta/dokumentacije za Devdžić Mersiju od 8.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-81/06, uz 13 fotografija, MUP TK; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Demirović Admira od 4.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka Muminović Edisa od 15.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka Soladar Rajka od 4.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Trbara Zorana od 12.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Sveska optuženog Trbara Zorana sa podacima; Izjava Šabić Zijada data adv. Balijagić Faruku dana 27.10.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Anić Mate od 11.4.2007. godine, broj: KT-228/05, sa dokumentacijom; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 5.6.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 6.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 29.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Šabić Almira od 5.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Dopis o provjeri podataka za Kučević Tasima, MUP-a TK - Tužilaštvu BiH od 12.7.2007. godine, broj: 08-02/1-8-P-04.7-420/07 FM; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 15.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 14.3.2006.

godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 7.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 6.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Izvještaj vojne policije od 5.2.2005. godine (EUFOR); Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 6.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 9.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 6.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 31.8.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 14.3.2006. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 5.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 5.9.2005. godine, broj: 12/7-3-, FMUP Sarajevo; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 4.7.2006. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Službena zabilješka Sudske policije Suda BiH od 1.9.2006. godine; Dopis Tužilaštva BiH – Sudu BiH od 24.5.2007. godine, broj: KT-228/07; veći broj prezervativa.

Apelaciono vijeće je donijelo odluku da prihvati i sve dokaze odbrane koji su izvedeni i prihvaćeni u prvostepenom postupku, i to svjedoci: Rajko Soldar, Sanel Bošnjaković, Fadila Hodžić, Rajfa Šabić, Zijad Šabić, Ivo Kovačević, Nedim Moralić, Rudolf Pejić, Scad Omerbegović, Admir Demirović, Edis Muminović, Rasim Esen, Selma Hodžić, Zoran Trbara, Tasim Kučević, Enver Spahić, Almir Šabić, te slijedeći materijalni dokazi: Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 10.5.2005. godine, broj: KTA-252/05 (KT-85/03), Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka C od 21.6.2005. godine, broj: KTA-252/05 (KT-85/03), Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 16.8.2003. godine, broj: 08-02/3-2-04.3-, MUP TK; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 21.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka B od 20.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka D od 22.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka F od 22.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka G od 23.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 23.6.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Zapisnik o saslušanju svjedoka E od 20.7.2005. godine, broj: KT-228/05, Tužilaštvo BiH; Uvjerenje o izmirenju poreznih obaveza za Kučević Tasima od 7.11.1989. godine, broj: 07/4-458-9259, SR BiH, Skupština opštine Kalesija; Rješenje o odobrenju osnivanja i vođenja STR u Kalesiji od 9.11.1989. godine, broj: 04-320-32, SR

BiH, Skupština opštine Kalcsija; Ugovor o sporazumnoj izmjeni ugovora o udruživanju sredstava za izgradnju poslovnog prostora od 7.7.1994. godine između PP "Arhitekt" Gračanica i udružioca Kučević Tasima; Rješenje o osnivanju privatnog preduzeća za spoljnu i unutrašnju trgovinu "Tasim Commerce" od 15.8.1991. godine, Osnovni sud udruženog rada Tuzla, uz dokumentaciju; Potvrda kojom se utvrđuje da je preduzeće "Tasimpromet" upisano u registar carinskih obveznika od 7.10.1992. godine, broj: 513-02/92-010644, Ministarstvo finansija R Hrvatske; Rješenje pravnoj osobi "Tasimpromet" o otvaranju žiro – računa, Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske od 7.10.1992. godine, broj: UP/I-321-071/11-92-7728; Obavijest o razvrstavanju preduzeća po djelatnostima za "Tasimpromet" od 5.10.1992. godine, broj: 555-04-07-93-01, Državni zavod za statistiku R Hrvatske; Rješenje o utvrđivanju ispunjavanja uslova poslovnih prostorija "Tasimprometa" od 18.11.1992. godine, broj: 251-04-13-92-2, Gradski sekretarijat za gospodarstvo, Područni odsjek za upravno – pravne i gospodarske poslove, Peščenica; Ugovor o prodaji nekretnina između Bančetović Bogoljuba, kao prodavca i "Tasimprometa", kao kupca, od 21.10.1992. godine; Kupoprodajni ugovor između prodavca "Tasimpromet" i kupca Ravenski Stjepana od 24.11.1993. godine; Uplatnica Ravenski Stjepana za kupovinu stambenog poslovnog objekta od "Tasimprometa" od 24.11.1993. godine; Rješenje o utvrđivanju osnovice poreza na promet nekretnine od 3.12.1993. godine, broj: 251-03-10-93-003, gradski sekretarijat za finansije, Zagreb; Kupoprodajni ugovor između Šerifović Osmana, kao prodavca i "Tasimpromet", kao kupca, od 26.11.1993. godine; Uplatnica "Tasimprometa" za kupovinu kuće od Šerifović Osmana od 30.11.1993. godine; Rješenje o promjeni podataka u katastarskom operatu od 9.12.1993. godine, broj: 251-15-24-93-2, Gradski zavod za katastar, Zagreb; Rješenje o utvrđivanju ispunjavanja uslova poslovnih prostorija "Tasimprometa" od 1.3.1994. godine, broj: 251-04-15-94-3, Gradski sekretarijat za gospodarstvo, Područni odsjek za upravno – pravne i gospodarske poslove, Sesvete; Obavijest o razvrstavanju preduzeća po djelatnostima za "Tasimpromet" od 28.2.1994. godine, broj: 555-04-07-94-02, Državni zavod za statistiku R Hrvatske; Kupoprodajni ugovor o strojevima za šivanje između krojačke radnje "R.N." vl. Đerlek Mersihe i "Tasimprometa" od 10.9.1993. godine; Rješenje o upisu promjene sjedišta preduzeća od 29.12.1993. godine, Okružni privredni sud Zagreb, uz dokumentaciju; Karton deponovanih potpisa od 6.10.1992. godine (za Kučević Tasima); Dvije fotografije kafića Bistro 7 u Zagrebu; Rješenje o razrezivanju poreza "Tasimprometu" za 1994. godinu od 20.9.1994. godine, broj: 251-03-12-94-1, Gradski sekretarijat za finansije, Zagreb; Osobna radna dozvola za rad strancu Kučević Tasimu od 26.8.1994. godine, broj: 344-04/4-94-02, Ministarstvo rada i socijalne skrbi, Zavod za

zapošljavanje, Zagreb; Ugovor o davanju na korištenje osnovnih sredstava između "Tasimprometa" i "Tasim Commerce" od 22.9.1994. godine; Račun o prevozu robe od 1.9.1994. godine; Račun o prevozu robe od 23.9.1994. godine; Odluka o otvaranju prodavnice od 5.9.1994. godine, broj: 01/94, u potpisu Kučević Tasim; Prijava za uvoz, izvoz i provoz robe za "Tasim Commerce" od 14.11.1994. godine, sa dokumentacijom; Uvozna carinska deklaracija od 28.12.1995. godine za "Tasim Commerce", sa dokumentacijom; Račun za tekstil od 20.12.1994. godine, broj: 3/94, "Tasim Commerce" – MP DD "Promet" Kladanj; Dnevnik blagajne sa dva računa od 16.1.1995. godine, sa dva priloga; Izvještaj o prihodu, platama i obavezama prema javnim prihodima za period 1.1.1995. godine do 31.3.1995. godine, od 7.4.1995. godine; Račun za tekstilnu robu od 25.4.1995. godine, "Tasim Komerc"- DD "Promet" Kladanj; Narudžbenica i izjava br. 47/95 od 1.5.1995. godine; Račun za el. energiju za kozmetički salon Kučević Tasima od 30.11.1995. godine, elektroprivreda BiH, Gračanica; Rekapitulacija poreza i doprinosa radnika za april – oktobar 1995. godine, "Tasim Komerc" Gračanica; Uvozne carinske deklaracije, "Tasim Komerc" Gračanica, od 29.9.1994. godine, 30.8.1994. godine i 29.9.1994. godine; Predugovor o kupoprodaji nekretnine između Lovrić Ive i Zlatana i Kučević Tasima; Kupoprodajni ugovor za nekretninu između Lovrić Ive i Zlatana i Kučević Tasima od 2.10.1995. godine; Tri fotografije; Prijava potrošnje el energije za Lovrić Maricu od 10.5.1990. godine; Dva računa za el energiju na ime Kučević Tasima od 1997. godine; Rješenje o odobrenju upotrebe poslovnog objekta za Lovrić Zlatana od 9.4.1990. godine, broj: 06-03/3-361-155, SR BiH, Opština Tuzla; Rješenje o brisanju iz sudskog registra preduzeća "Tasim Komerc", a pripojeno preduzeću "Jaguar Export Import" od 1.11.1995. godine, Viši sud u Tuzli; Rješenje o upisu osnivanja društva jednog lica "Jaguar Export Import" od 1.11.1995. godine, Viši sud u Tuzli, uz dokumentaciju; Račun "Mlin" Ljubače od 28.7.1997. godine; Račun "Mlin" Ljubače od 21.8.1997. godine; Račun "Euromibis" d.o.o. Tuzla – DJL "Jaguar" od 28.8.1997. godine; Karton o registraciji potpisa od 10.11.1995. godine (Kučević Tasim); 16 fotografija; Rješenje o upisu osnivanja društva sa ograničenom odgovornošću "Eurokuč" d.o.o. od 12.1.1998. godine, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjene podataka o subjektu upisa u sudski registar od 28.10.2003. godine, broj: U/I-1322/03, za "Eurokuč" d.o.o., zastupnik Pjević Meliha, sa dokumentacijom; Rješenje o upisu promjene podataka o subjektu upisa u sudski registar od 21.5.2004. godine, broj: U/I-807/04, za "Eurokuč" d.o.o., zastupnik Spahić Enver, sa dokumentacijom; Izjava o prihvatanju dužnosti direktora društva od strane Spahić Envera, od 26.4.2004. godine; Ugovor o zakupu poslovnog prostora između Kučević Tasima, kao zakupodavca i "Eurokuč"d.o.o. zastupan od strane direktora Spahić Envera, kao zakupca od 29.6.2004. godine; Obračun

posebnih vodoprivrednih naknada za period od 1.1.2004. godine do 30.6.2004. godine za "Eurokuč" d.o.o.; Bilans uspjeha "Eurokuč" d.o.o. za period 1.1. – 30.6.2004. godine; Obračun članarine za period 1.1. – 30.6.2004. godine; Obračun naknada za eksploataciju šuma i ostalih prihoda za period od 1.1. – 30.6.2004. godine, za "Eurokuč" d.o.o.; 7 mjesečnih izvještaja o obračunu i uplati poreza na promet proizvoda i usluga za period od 1.6.2004. godine do 31.12.2004. godine, za "Eurokuč" d.o.o.; Bilans stanja na dan 30.6.2004. godine; 26 uplatnica za poreze; Specifikacija uz isplatu plaća za 6. mjesec 2004. godine od 5.7.2004. godine sa 8 uplatnica za "Eurokuč" d.o.o.; Specifikacija uz isplatu plaća za 7. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 8. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 9. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 10. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 11. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Specifikacija uz isplatu plaća za 12. mjesec 2004. godine sa 8 uplatnica; Posebni podaci o plaćama i broju zaposlenih za period od 1.1. – 30.6.2004. godine, "Eurokuč" d.o.o.; Računovodstvene politike i zabilješke uz finansijske izvještaje za 2004. godinu, "Eurokuč" d.o.o.; Izvještaj o promjenama u kapitalu za 2004. godinu; Izvještaj o gotovinskim tokovima za period 1.1. – 30.6.2004. godine, "Eurokuč" d.o.o.; Zapisnik o inspekcijskoj kontroli "Eurokuča" d.o.o. od 4.6.2004. godine, broj: 05/5-22-011-168/2004, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Zapisnik o inspekcijskoj kontroli "Eurokuča" d.o.o. od 8.6.2004. godine, broj: 05/5-22-011-170/2004, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Dvije uplatnice; Zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti, podnosilac Spahić Enver, sa dokumentacijom; Rješenje o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansion, Spahić Enveru od 4.1.2005. godine, broj: 04-22-006862, Služba za budžet, finansije i poduzetništvo, Općina Tuzla. U prilogu štambilj i dokumentacija; Izmjena rješenja o odobrenju osnivanja ugostiteljske radnje, tip pansiona Spahić Enveru od 25.1.2005. godine, broj: 04-22-327, Službe za budžet, finansije i poduzetništvo Opština Tuzla, TK, uz dokumentaciju; Porezna uprava, dostava podataka MUP-u TK (za Fazlić Admira, Trbara Zorana i Spahić Envera), dana 9.3.2006. godine, broj: 10-3/1-49-162, uz dokumentaciju; Knjiga prometa za 2004. godinu, "Eurokuč" d.o.o., Spahić Enver, sa 5 fotografija; Potvrda o podnesenoj prijavi za penzijsko i invalidsko osiguranje od 5.2.2004. godine; Rješenje o odobrenju upisa u službene evidencije PU Lukavac od 6.1.2003. godine, broj: 08-12/02-13.7-292/00, MUP TK; 4 zahvalnice Kučević Tasimu; Rješenje o upisu promjena podataka o subjektu upisa u sudski registar za "Eurokuč" d.o.o. od 15.3.2005. godine, broj: U/I-330/05, u prilogu dokumentacija; Izjava Esen Rasima o povratu duga Kučević Tasimu (Pjević Melihi) od 20.9.2006. godine; Ugovor o zakupu

poslovnog prostora između zakupodavca Kučević Tasima i zakupoprimca Trbara Zorana od 1.9.2003. godine; Ugovor o zakupu poslovnog prostora između zakupodavca Kučević Tasima i zakupoprimca Trbara Zorana od 7.11.2003. godine; Zahtjev za izdavanje odobrenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti od 5.12.2003. godine, podnosilac Trbara Zoran, sa dokumentacijom; Rješenje o utvrđivanju ispunjenja uslova za poslovanje "Pansiona" od 28.11.2003. godine, broj: 05/-22-13758/03, za Trbara Zorana, Ministarstvo trgovine, turizma i saobraćaja TK; Rješenje o odobrenju obavljanja ugostiteljske djelatnosti Trbara Zoranu od 8.12.2001. godine (tačnije 2003. godine), broj: 04-22-5867, Služba za budžet, finansiranje i poduzetništvo, Općina Tuzla; Logo NC "America" sa rukopisnim bilješkama na polcdini; Zapisnik o inspekcijском pregledu "Pansiona American" Ljubač od 28.1.2004. godine, Ministarstvo za rad i socijalnu politiku TK; Uvjerenje o poreznoj registraciji za objekat "Pansion American", vlasnik Trbara Zoran, od 18.12.2003. godine, Federalno ministarsvo finansija Tuzla; 2 računa "Genclcc" d.o.o. za "Pansion American" od 20.1.2004. godine i 19.1.2004. godine; Karton deponovanih potpisa za Trbara Zorana od 20.1.2004. godine; Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Brigić Kasima za Kučević Tasima od 6.9.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra Brigić Kasima za Pjević Melihu od 9.1.2007. godine; Izjava Šabić Rajfe data adv. Balijagić Faruku, dana 27.10.2006. godine; Izjava Šabić Zijada data adv. Balijagić Faruku, dana 27.10.2006. godine; Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Topčić Rajke od novembra 2006. godine; Uvjerenje o nezaposlenosti na ime Mujkić Mirsada od 25.10.2006. godine, broj:2829-2/06, Služba za zapošljavanje TK; Izjava o zajedničkom domaćinstvu za Mujkić Mirsada od 25.10.2006. godine, Služba za opću upravu i društvene djelatnosti, Općina Tuzla; Nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Mujagić Nusreta od 10.11.2006. godine; Projektni material Preduzeća za projektovanje i inženjering D.D. "Osnova" sa p.o. Živinice; Rješenje o zaključenju likvidacionog postupka nad pravnim licem "Eurokuč" d.o.o. Tuzla od 25.4.2007. godine, broj: 032-0-L-06-000069, Općinski sud Tuzla; Uvjerenje Porezne uprave KT od 18.7.2006. godine, broj: 10-3/1-49-3416, dvadeset i pet zahvalnica, koje je primio optuženi Admir Fazlić.

IV. Završne riječi

U završnoj riječi Tužilaštvo je navelo da smatra kako su činjenični navodi optužnice u potpunosti dokazani, te predlaže da sve optužene oglasi krivim za krivična djela za koja su optuženi, te da svim optuženima utvrdi i izrekne zatvorske kazne, kao i da od optuženog Kučevića Sud oduzme građevinske

objekte izgrađene na k.č. broj 1557/16, 1557/23 i 1557/24 upisanih u ZK ulošku broj 1754 KO Husino, opština Tuzla, kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima u kojem je smješteno preduzeće "Eurokuč" d.o.o. sa poslovnim jedinicama motel "Mlin" i "Night klub Amerikan", koje su osnovali optuženi Kučević Tasim i optužena Pjević, kao i u kupovinu nekretnina označenih kao: kč.br. 2203/1n.pr. (st.pr.kč.br.2630/1) zvana "Rijeka" kuća i zgrada u površini od 38 m² i dvorište-šuma u površini od 493 m² i kč.br.2204/2n.pr. (st.pr.kč.br.2629/11) zvana "Rijeka" livada III klase u površini od 728 m² obje upisane u pl.br.933 K.O. Šerići i ZK ul. 2097 K.O. Priluk sa dijelom 1/1 kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima.

Odbrana optuženog Kučevića i Pjević, istakla je da Tužilac nije van razumne sumnje dokazao da su optuženi na način opisan u izreci optužnice počinili ovo krivično djelo, te se predlaže da se u odnosu na njih donese oslobađajuća presuda.

Odbrane optuženog Trbare i Spahića ne spore da su optuženi Trbara i Spahić bili zakupci ugostiteljskog objekta „Mlin“ u kritičnom periodu kako je to navedeno u optužnici, te navode da su oni organizirali i angažovali djevojke da nude seksualne usluge, kao i da je sa njima dogovarao podjelu novca. Oni negiraju učešće Tasima Kučevića i Melihe Pjević u ovim radnjama i negiraju bilo kakvu povezanost i dogovor sa Kučevićem.

Odbrana optuženog Fazlića navela je da je Fazlić sa optuženim Kučevićem dugogodišnji prijatelj. Odbrana osporava je navode optužnice, tvrdeći da se temelje samo na pretpostavkama. Navodi da je optuženi Fazlić u objektu proveo kratko vrijeme od maja do augusta 2003. godine kada je zaključio da takva djelatnost nije za njega. Navodi se još da u vrijeme kad je on poslovao u Mlinu, djelatnost objekta bila je samo pružanje ugostiteljskih usluga uz muziku.

Odbrane ostalih optuženih nisu sporile da su bili zaposleni u objektu optuženog Kučevića, ali su sporile da su njihovi branjenici učestvovali u izvršenju djela na način opisan u optužnici. Oni su bili zaposleni u objektu kao konobari i to je jedini posao koji su obavljali, nisu imali ništa sa izvršenjem krivičnog djela.

V. Tačke optuženja

Razmotrivši sve izvedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj sveukupnoj povezanosti, Vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz slijedećih razloga.

Nesporno je da je vlasnik preduzeća „Eurokuč“ d.o.o u okviru kojeg posluju ugostiteljski objekti „Mlin“ i „Night club Amerikan“, optuženi Tasim Kučević i njegova nevjenčana supruga Meliha Pjević. Također, nesporno je da su objekat pod zakupom držali Enver Spahić i Zoran Trbara, a u jednom periodu poslovima rukovodio i Admir Fazlić. Ovi objekti su bili prvenstveno registrovani za pružanje ugostiteljskih usluga točenja alkoholnih i bezalkoholnih pića, te za pružanje usluga prenoćišta.

Također, nesporno je da su u objektu „Mlin“ u periodu između maja 2003. i juna 2005. bile seksualno iskorištavane strane državljanke u cilju prostitucije, a radi sticanja novčanc dobiti.

V.a) Tačka 1) Optužnice

U vezi sa tačkom 1. optužnice, optuženi Tasim Kučević i Meliha Pjević se terete da su zajednički organizovali zločinačku organizaciju u cilju učinjena krivičnog djela trgovine ljudima iz člana 186.stav 1. KZ BiH, međunarodno vrbovanje radi vršenja prostitucije iz člana 187. stav 1. KZ BiH i krivično djelo navođenje na prostituciju iz člana 210. stav 1. KZ FBiH. Shodno odredbi člana 1. stav 19. KZ BiH Zločinačka organizacija je organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe koja postoji neko vrijeme u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela, za koja se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Sprovedenim dokaznim postupkom je utvrđeno da su zločinačku organizaciju, pored optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević činili i optuženi Enver Spahić, Zoran Trbara i Admir Fazlić, koje su kao odgovorne osobe, direktori njihovog preduzeća „Eurokuč“ d.o.o, odnosno zakupci poslovnih jedinica obavljali nezakonite poslove u ovim objektima u korist optuženih Kučevića i Pjević, te optuženi Mirzet Đulovi., Nedžad Đulović, Almir Šabić, Mirsad Mujkić i Edževit Gusinac, koji su u ovom objektu obavljali poslove konobara, pomažući organizatorima pružanja seksualnih usluga optuženima Tasimu Kučeviću i Melihi Pjević.

Odgovornost ostalih pojedinih optuženih je detaljno obrazložena u nastavku obrazloženja.

Vodeće dokaze o ovoj tački optužnice čine prevashodno iskazi zaštićenih svjedokinja – oštećenih izvršenjem krivičnog djela.

Vijeće je u ponovljenom pretresu preslušalo iskaze ukupno 6 oštećenih svjedokinja M1, S1, A2, LJ3, Š4, Lj5.

Svjedokinje M1 i A2 su se već nalazile na teritoriji BiH kada su vrbovane od strane optuženog Tasima i Melihe da pružaju seksualne usluge u njihovim objektima.

Svjedokinja M1, državljanka ... izjavila je da je u Mlin došla u junu 2003. preko poznanice Biljane, koja je pozvala da dođe u neko mjesto u blizini Živinica radi dogovora o pružanju seksualnih usluga. Bila je ovisnica o heroinu 8 godina. Kada je došla dočekala je Meliha Pjević sa kojom se dogovorila o cijenama i proceduri pružanja seksualnih usluga u Mlinu. Cijene koje su tada dogovorile bile su 60 KM za pola sata, 120 KM za sat vremena pružanja seksualnih usluga, od kojeg iznosa bi svjedokinji pripalo 25 KM, odnosno 50, a ostatak je uzimala Meliha. U to vrijeme poslovanjem Mlina je rukovodio Admir Fazlić do oktobra 2003, pa je poslovanjem objekta do dolaska Zorana Trbare u decembru 2003. godine, rukovodila Meliha lično. Od Melihe je saznala da je Tasim njen muž i da je u Kao konobari u Mlinu su radili Edževit, Mirsad Mujkić, a od djevojaka koje je zatekla bile su Lora, Dina, Ramona i A2. Navedene optužene je prepoznala u sudnici. Navela je da je Tasim dolazio vikendom i kontrolisao da li je sve u redu. Dužnosti konobara su bile da posluži piće, odvede djevojke do stola gdje su klijenti, izvrši obračun šanka, što je podrazumjevalo popis pića i „vitrina“ – seksualnih usluga, te da taj novac ujutro predaju Melihi. U decembru 2003. godine je došao Zoran Trbara, nije se slagao sa Tasimom, često ga je ovaj tukao. Trbara je otišao nakon prve racije u januaru 2004. godine, a u aprilu 2004. godine je došao Enver Spahić. U martu te godine su došle i S1 i LJ3, dočekala ih je Meliha. Dok je Enver bio direktor u Mlinu, zaposleni su Nedžad Đulović, Šabić Almir. Svjedokinja je navela da se Tasim korektno ponašao prema djevojkama i da je redovno održavao sastanke. Navela je da je jedne prilike pozvao nju i Mariju i rekao im da sa gostom odu sobu. Također, za neke od klijenata Tasim je plaćao usluge i to se tretiralo kao „rashod“ koji bi konobar isplatio umjesto klijenta. Svjedokinja je izjavila da je u prosjeku imala 4 -5 klijenata dnevno.

Svjedokinja A2 je izjavila da je u Mlin došla u maju 2003. Godine, kada je uz pomoć prijateljice stupila u kontakt sa Tasimom Kučevićem. Po nju je tada došla Meliha Pjević. Oboje ih je prepoznala u sudnici. Tada se sa njima dvoma

dogovorila oko angažmana i cijene pružanja seksualnih usluga u njihovom objektu. Također joj je rekao da uslučaju policijske racije, ne pominje njega i Melihu. U to vrijeme Admir Fazlić je bio direktor Mlina i Kučević je upoznao s njim. I njega je prepoznala u sudnici. Tasim je u Mlin dolazio vikendom, a Meliha svako jutro po novac. U Mlinu su radili između ostalih Edževit kao konobar, a Mirsad Mujkić kao obezbjeđenje i Nedžad Đulović kao obezbjeđenje. Krajem 2003. godine za direktora dolazi Zoran Trbara koji ostaje do januara 2004. godine, kada Mlin preuzima Meliha i vodi ga sve do dolaska novog direktora Envera Spahića u aprilu iste godine. Prije dolaska u Mlin, njoj je izdato rješenje na osnovu kojeg joj se zabranjuje boravak u BiH. Po nagovoru Tasima, tada je podnijela zahtjev za azil i u zahtjevu navela razloge koje je Tasim tada rekao da navede. Dobila je azil na 6 mjeseci.

Svjedokinja Š4 je navela da je svoju zemlju ... napustila zbog teške situacije u kojoj se našla njena država. U Zapisniko o saslušanju svjedoka u istrazi, ova svjedokinja je navela da je u BiH došla sa izvjesnom Milom i I.L preko izvjesne Natalije, koja je boravila u BiH i koja joj je rekla da se u BiH može dobiti državljanstvo. Preko turističke agencije su došle u Beograd, a iz Beograda sa nekim taksistom sa kojim je Mila razgovarala. Taksista ih je za 100 dolara dovezao pred motel „Mlin“. Tokom svjedočenja svjedokinja je navela da su je u julu 2004 zaposlili Meliha i Tasim i da je još u Beogradu znala gdje idu. Tokom istrage svjedokinja je dala drugačiju izjavu, kao i druge djevojke, ali to objašnjava time da su im Tasim i Meliha rekli da izmisle priču i da nisu oni gazde već Enver Spahić, te su im dali upute kako da se ponašaju ukoliko se u motelu desi racija.

S1 je navela da je svoju državu ... napustila zbog teške ekonomske situacije u kojoj je zemlja bila. U BiH je došla na prevaran način. Njoj i LJ3 je izvjesna Anastasija obećala posao u Španiji. Njih dvije su joj predale pasoš i novac, te uskoro dobile vizu. Iz Ukrajine su otišle u Mađarsku, odatle su ih prevezli u Suboticu u neki hotel. Tu su prespavale i ujutro su došli neki ljudi koji su im rekli da ne mogu ići u Španiju i da mogu ići u BiH da rade kao plesačice, konobarice i da pružaju seksualne usluge. Nisu im htjeli pomoći da se vrate kući, pa one nisu imale izbora već s njima krenuti. Prebacili su ih čamcem u BiH, do neke manje kuće u kojoj ih je čekalo lice za koje će kasnije saznati da je to bio Mujo, Tasimov brat koji ih je doveo u Mlin. To je bilo u martu 2004. Godine. Kad su stigle zatekle su konobare Edževita i Sideta. Edževit ih je odveo u sobu gdje su se smjestile, te je kasnije došao po njih da se upoznaju sa gazdaricom Melihom. Ona ih je upoznala sa uslovima „poslovanja“, te cijenama pružanja seksualnih usluga. Cijena za pola sata iznosila je 60 KM, a za sat 120, dok je cijela noć koštala 250 – 400 KM. Njima je pripadala

polovina zarade, dok su drugu polovinu predavale. Ona bi novac predavala konobaru, a on je novac ujutro predavao Melihi oko 7-8h. Sa klijentima su kontakt uspostavljale preko konobara, a onima koje su poznavale prilazile su same. Imala je nekad 2 do 6 klijenata, a najviše 10 po danu. Od konobara su bili Edževit, Nedžad – ložać, Almir Šabić i dr., a od djevojaka su tu bile Đina, M1, A2, ona i LJ3. Nekoliko dana po dolasku, upoznala je i Tasima koji je došao iz Tad im je rekao da se ne boje i da će dosta zaraditi. U aprilu 2004. godine je došao Enver Spahić i Meliha je rekla da je on direktor, a da je ona prava gazdarica. Navodi da je Enver bio direktor na papiru, a one su bile „naučene“ da ne spominju Tasima Kučevića. Navodi da se početkom 2005. godine preselila kod Envera i LJ3 jer je Meliha saznala sa njenu vezu sa Almirom Šabićem. Tad je Tasim sazvao sastanak i vikao na Almira. Tačno je da je u tužilaštvu dala lažnu izjavu, jer su tako bile instruirane. Kasnije kad je čula da Meliha pred inspektorima govori da je gazdarica, odlučila je da promijeni izjavu. Navela je da se između ostalog i bojala jer je je I.L njenoj majci prenijela da joj poruči kako su je pozvala dva muškarca iz BiH i zaprijetila da ne smije svjedočiti.

LJ 5 državljanka ... tokom svjedočenja je navela da je putem oglasa našla posao plesačice u Srbiji. Ona Š4 i I.L su do Mađarske došle vozom, te odatle autobusom do Beograda. Tu ih je dočekaio muškarac koji ih je autom dovezao do neke kuće gdje su im ujutro rekli da će pružati seksualne usluge Tuzli. Rekli su im da ako ne žele, mogu se vratiti kući, ali one nisu imale dovoljno novaca za povratak tako da su bile prinuđene prihvatiti tu ponudu. U BiH su prešle čamcem preko rijeke te automobilom došle do Mlina. Bilo je to krajem jula. Dočekaio ih je Enver i Edževit, a poslije je došla Meliha da se upoznaju. Sa njom su dogovrile cijene usluga i proceduru. Tasima je upoznala nakon 2-3 dana. Ona navodi da je svoju zaradu predavala Melihi. Uspostavljanje kontakta i cijene usluga opisala je na identičan način kao i prethodne navedene svjedokinje. Tasim je dolazio svaki vikend i održavao sastanke, želio je da sobe budu uredne, a Meliha je dolazila svaki dan, jednom je lično i vidjela kako Meliha preuzima novac. Ona je navela da je imala od 1 do 5 klijenata, a ljeti i do 8. U Mlinu su tada radili Edževit, Nedžad, Mirza koje je prepoznala u sudnici. Od djevojaka u periodu u kojem je ona bila tu, bile su Đina, S1, LJ3, M1, A2. Razlog izmjenjene izjave je strah koji je osjećala. Kontaktirala je majku za 8. Mart, tada joj je ona rekla da je zvao neki Miki, Tasimov prijatelj i zaprijetio da ne smije svjedočiti, jer će ih ubiti.

LJ3 državljanka ..., na identičan način kao i prethodne svjedokinje opisuje svoj dolazak u BiH. Zajedno sa S1 je došla u Mađarsku, sa namjerom da se prebaci u Španiju gdje je preko oglasa dobila posao. No međutim, rečeno im je

da neće moći u Španiju i ponuđeno im je da rade u BiH ili da se vrate kući. No kako nisu imale novaca, bile su prinuđene prihvatiti ponudu. Čamcem su prešli rijeku, te je po njih došao Mujo, Tasimov brat koji ih je odveo u Mlin. Tamo su zatekle Erdževita, Melihu Pjević, Mirzu, Nedžada, te druge djevojke. Ubrzo nakon njenog dolaska u Mlin je za direktora postavljen Enver Spahić. Na isti način opisuje proceduru i cijene ponude seksualnih usluga, kao i prethodne svjedokinje. Opisuje na isti način učešće Melihe i konobara u vršenju ovih poslova. Svjedokinja navodi da je bila u ljubavnoj vezi sa Enverom Spahićem, te da se ubrzo odselila iz Mlina, ali da je nastavila raditi. Svjedokinja je navela da je Tasim dolazio vikendom i zahtijevao uredne sobe, za neuredne sobe morale su plaćati kaznu. I ova svjedokinja objašnjava razloge davanja drugačijih iskaza od onih izjava datih u istrazi. Ona navodi da su te ranije izjave bile „naručene“ od Melihe i Tasima. Navela je da joj je Tasim kada je bio neraspoložen i prijeto.

Prema članu 1. stav 19. KZ BIH– Zločinačka organizacija je organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna.

Dakle na temelju njihovih iskaza vijeće je zaključilo da je Tasim Kučević imao organiziranu grupu pripadnika koja je bila uhodana i čije su aktivnosti bile dovesti djevojke u svoj objekat i angažovati ih da pružaju seksualne usluge, a radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi. Iz ovih iskaza se vidi da je postojao sistem i procedure “poslovanja” te zločinačke organizacije.

Najprije, sve oštećene, osim M1 i A2 koje su se već nalazile na teritoriji BiH, su došle na identičan način. Sve su dolazile iz zemalja koje se nalaze u teškoj ekonomskoj situaciji i koje su napustile svoje zemlje radi zaposlenja i zarade u drugim zemljama. Sve one su došle do Srbije odakle su preko rijeke prešle u BiH i nakon toga dovedene ravno u Mlin. Nema dokaza da su Tasim Kučević i Meliha Pjević imali direktne kontakte sa njima prije njihovog dolaska u Srbiju. One su same došle do Srbije na različite načine, a odatle uz pomoć razvijene mreže suradnika Kučevića između ostalih koji je i Mustafa Kučević – Mujo, brat optuženog, dovedene u Mlin.

Sve one su navele da su našavši se u Srbiji sa obećanjima da će biti prebačene u druge zemlje, bile prinuđene prihvatiti ponudu koja im je tada ponuđena od strane optuženom Kučeviću i Pjević poznatih pripadnika Kučevićeve kriminalne organizacije da pružaju seksualne usluge u BiH, jer nisu imale dovoljno novaca da se vrate u svoje zemlje. Dodatno navedenom, one su se u

BiH našle ilegalno, a ni jedna nije imala državljanstvo BiH niti dozvolu boravka u BiH. Na taj način, optuženi Kučević i Pjević imajući svijest o situaciji u kojoj su se našle, iskoristili su stanje bespomoćnosti u kojem su se našle i zbog koje nemogućnosti izbora, morale su pristati na takvu ponudu i ilegalno su prevedene u BiH. Ovaj isti zaključak odnosi se i na dvije strane državljanke koje su se već nalazile na teritoriji BiH kada su vrbovane za rad za Kučevića. M1 je bila dugogodišnja ovisnica o teškom narkotičkom sredstvu – heroinu i zaposlenje joj je bilo neophodno radi pribavljanja droge, za koju navodi da je jednom donijela u Mlin. Oštećenoj A2 je bio zabranjen boravak u BiH, te je optuženi Kučević iskoristio njeno takvo stanje i pomogao joj da dobije azil da bi nastavila rad kod njega.

Vijeće sasvim pouzdano zaključuje da postoji povezanost između njihovog odlaska iz Srbije za BiH, sa djelovanjem organizacije optuženog Kučevića, upravo zbog toga što na putu između Srbije i BiH nije bilo usputnih mjesta, već upravo njihovo konačno odredište bio je Mlin. Neke od njih je doveo i taksista, koji je očigledno bio u službi optuženog budući da je znao gdje ih dovodi i zbog čega. Nadalje, sve su izjavile da kada su došle, dočekala ih je Meliha, sa kojom su se dogovorile o proceduri “angažmana”, te cijene koje će biti naplaćivane, a kad su došle već su zatekle druge djevojke. Dakle, van razumne sumnje je zaključeno da je njima kada su došle pružen smještaj u Mlinu.

Također, optuženi Kučević je A2 omogućio dobivanje azila na 6 mjeseci nakon što joj je on dao instrukcije koje razloge da navede u zahtjevu. Optuženi Enver Spahić u službi optuženog Kučevića je odlazio sa djevojkama u Ured za strance radi podnošenja molbe za dobijanje azila.

Iz iskaza oštećenih također proizilazi da je Tasim Kučević u inkriminirano vrijeme bio u ..., te da je u Mlin dolazio svakog vikenda. Da je Tasim Kučević bio glavni organizator i rukovodilac zločinačke organizacije jasno je iz nekoliko činjenica utvrđenih u toku dokaznog postupka.

Optuženi Kučević je postupao kao vlasnik i rukovodilac poslovanja, iako na ..., te bio duboko involviran u rad i rukovođenje objektima kako legalnim, tako i ilegalnim djelatnostima. Sve oštećene su izjavile da je on posjećujući Mlin svakog vikenda održavao sastanke, te pitao da li ima nekih problema. Također optuženi se brinuo za izgled i uređenost objekta, te je neurednost kažnjavao novčano. Zatim, optuženog su posjećivali određeni posjetioци korisnici seksualnih usluga umjesto kojih je Tasim oštećenima plaćao usluge

na način da je konobar isplaćivao cijenu i onda se to tretiralo kao “rashod” u poslovanju. O ovome je svedočila M1.

Da je i optužena Pjević bila organizator i rukovodilac kriminalne organizacije koja je vršila ovo inkriminirano poslovanje jasno je iz njenog sveobuhvatnog odnosa spram dešavanjima. Ona je njegova nevjenčana supruga i postupala kao svojevrsna “produžena” ruka optuženom, jer je on lično većinu vremena bio onemogućen obzirom da se nalazio na Kako su to i oštećene opisale, ona je bila zadužena za dočekivanje djevojaka, upoznavanjem sa procedurom i cijenama pružanja seksualnih usluga, te za prikupljanje novca po koji je dolazila svakoga jutra. Da je imala i stvarni autoritet potvrđuje i činjenica koju je navela oštećena S1 da je Meliha u jednom periodu i zabranila prodaju koktela koji su se služili u objektima po cijeni od 6 do 10 KM za koje vrijeme konzumiranja istih, klijenti su se sa oštećenima dogovarali za korištenje seksualnih usluga. Također, oštećene su rekla da je ona lično izjavila da je “gazdarica”. Dakle, imala je ovlasti u poslovanju jednake kao i optuženi Kučević koji je bio vlasnik objekta.

Prema nalazu i mišljenju vještaka odbrane Rajke Topčić koja je analizirala dokumentaciju poslovanja preduzeća Eurokuč, proizilazi da je optužena Pjević bila registrovana kao ovlaštena osoba za zastupanje preduzeća u periodima od 28.10.2003. do 21.09.2004, te od 15.03.2005. pa nadalje. U to vrijeme, optužena Meliha je, što sama, što uz pomoć optuženog Admir Fazlića, Zorana Trbare i Envera Spahića rukovodila poslovanjem i preuzimala novac svakoga jutra.

Odbrana je prigovarala iskazima oštećenih svjedokinja obzirom da su one na pretresu dale potpuno drugačiji iskaz od izjave koju su dale u toku istrage, te da se njihovim iskazima ne može pokloniti vjera i da su one kao svjedoci potpuno nepozdane. Također, odbrana je navela da niti jedan od svjedoka nije naveo da je optuženi Kučević bio upleten u kriminalne radnje kako je to navedeno u optužnici.

U zapisnicima o saslušanju svjedokinja oštećenih u toku istrage oštećene su izjavile da je direktor Mlina Enver Spahić, te Zoran Trbara u jednom periodu, a ni jedna nije inkriminirala optuženog Kučevića kao organizatora poslovanja tada, već Envera. No međutim, svjedokinje su tokom pretresa dale sasvim drugačije iskaze, u potpunosti inkriminirajuće po optužene Kučević i Pjević.

Vijeće je razmotrilo objašnjenja koja su dale oštećene u tom smislu. One su navele kako su “naučene” da kada govore o aktivnostima u Mlinu, ne

spominju optužene Kučevića i Pjević. Tako su dobile instrukcije i kada su tek stigle u Mlin od Melihe Pjević. Oštećene LJ5 i S1 su navele i da su dobijale prijetnje od strane "Tasimovih ljudi" ukoliko bi svjedočile, na način da su pozivane telefonom njihove porodice u Ukrajini. Oštećene S 1 je navela da je odlučila da kaže istinu jer je sama Meliha pred policajcima za vrijeme racije u objektu, rekla da je gazdarica, te su one smatrale da ne treba dalje da ih kriju.

Data objašnjenja su vrlo logična i razumna. Oštećene su izjave dale neposredno nakon racije u objektu, na početku istrage. Sasvim je prihvatljiv argument da su bile pod strahom od reakcije optuženog Kučevića ukoliko bi saznao da su ga inkriminirale, budući da su ga doživljavale kao svojevrsni autoritet. Nema dileme da su oštećene dale istinit iskaz, naročito i jer su sve izjavljivale da je bio korektan u ophođenju sa njima, izuzev S1 koja je rekla da kad je neraspoložen prijetio je. Dakle, nije za očekivati da bi mu pripisivale pozitivne osobine da im je isključiv cilj bio lažno ga optužiti. Njihov strah od optuženog Kučevića je opravdan, budući da su i same izjavile kako su vidjele da je jedne prilike pretukao jednog Roma, a dvije oštećene su i izjavile kako su njihove porodice u Ukrajini kontaktirane uz prijetnju da ne smiju svjedočiti protiv optuženog Kučevića.

Da su njihovim iskazima može vjerovati, jasno je još i iz iskaza svjedoka Tužilaštva Nedžad Baraković, kriminalistički istražitelj i Vehbija Jašarević, policajac.

Svjedok Nedžad Baraković je izjavio da je njega i Vehbiju Jašarevića, Tasim pozvao u Mlin krajem decembra 2003. godine. Naveli su da su ušli u neku malu prostoriju pored šanka, posluženi su pićem i tada su ušle dvije djevojke, jedna je bila sa prostora bivše države. Tasim im je lično rekao da se mogu "zabaviti" sa tim djevojkama, odnosno da mogu imati seksualne odnose s njima, kako je on to razumio i kao je Tasim potvrdio. Oni su naveli da su odbili. Te večeri je Tasim bio pijan i vidjelu su da je pretukao nekog tamnoputog momka, za kojeg je naveo da ima s njim problema u Italiji. Također, udario je i konobara kad im je donio piće. Svjedok je naveo da je osoblje bilo poslušno prema Tasimu. Na kraju kad su krenuli izaći, Tasim im nije dozvolio da plate piće.

Svjedok Vehbija Jašarević dao je isti iskaz kao i Baraković sa kojim je došao. Naveo je da ih je Tasim u nekoj manjoj prostoriji ponudio seksualnim uslugama djevojaka koje je konobar na njegov poziv doveo. Bilo je jasno da se Tasim ophodio kao gazda prema konobarima.

Sami optuženi Kučević i Fazlić su potvrdili da su viđali djevojke u Mlinu. Optuženi Kučević je rekao da je dolazi u Mlin vikendom, jer je bio u Optuženi Almir Šabić je naveo kako misli da su djevojke zabavljale goste i pružale seksualne usluge.

Konačno, izjave optuženih Spahića i Trbare u kojima preuzimaju odgovornost za vrbovanje i iskorištavanje oštećenih radi pružanja seksualnih usluga ne mogu se prihvatiti. Očigledno je da su ovi optuženi nastojali dajući ovakve izjave prikriti prave organizatore optužene Kučevića i optuženu Pjević, budući da su svi optuženi imali svoje uloge u ovoj zločinačkoj organizaciji, te je očito postojao dogovor između njih kakva će se „istina“ prezentirati u slučaju procesuiranja za ovo krivično djelo.

Također, iz iskaza svjedokinja oštećenih, kao i iz iskaza vještaka Tužilaštva finansijske struke Mate Anića, vijeće je došlo do iznosa novčane dobiti za koje je utvrđeno da predstavljaju nezakonito pribavljenu imovinsku korist koja potiče isključivo od ilegalne djelatnosti seksualnog iskorištavanja ovih oštećenih radi prostitucije. Vijeće je prihvatilo dopunu nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Mate Anića od 11.04. 2007. godine kao stručan i objektivan nalaz i mišljenje, u kojem vještak polazeći od utvrđenih činjenica u spisu, daje detaljnu analizu pružanja seksualnih usluga pojedinačno za svaku oštećenu svjedokinja, a da pri tome nije ova kalkulacija sadrži samo pregled seksualnih usluga 7 djevojaka (M1, A2, LJ3, Š4, Lj5, S1 i I.L), iako je utvrđeno na osnovu ostalih izvedenih dokaza da su u objektu optuženog Kučevića seksualne usluge pružale i druge strane državljanke. Nadalje, njegov nalaz i mišljenje sadrži detaljan pregled prihoda ostvarnog pružanjem seksualnih usluga, pri čemu ovaj pregled sadrži kalkulacije od minimalnog klijenta dnevno do maksimalno 6 klijenata dnevno. Bitno je napomenuti da je ova kalkulacija povoljnija za optužene budući da je sprovedenim dokaznim postupkom iz iskaza saslušanih djevojaka utvrđeno da se broj klijenata po jednom danu kretao i do maksimalno 10.

Optuženi Kučević i optužena Pjević na račun naplate pružanja seksualnih usluga stekli su novčanu dobit u iznosu od 209.600 KM, te na račun naplate za korištenje sobe u Motelu za svakih pola sata pružanja seksualnih usluga stekli su također novčani iznos koji je pribavljen izvršenjem krivičnog djela i to od najmanje 76.840 KM.

Vijeće je do ovog iznosa došlo uzimajući u obzir iskaze oštećenih koje su navele da je pola sata pružanja seksualnih usluga iznosilo 60 KM, od toga 25 KM su zadržavale oštećene, a 25 KM je uzimala optužena Meliha, dok je 10

KM naplaćivana usluga korištenja sobe u objektu. Oštećene su u svojim iskazima pominjale prosječan broj klijenata po danu, da je varirao i ljeti bio veći. Tako je oštećena svjedokinja M1 navela da je imala 4-5 klijenata, ljeti do 8, dok je oštećena svjedokinja S1 navela da je imala od 2 do 10 klijenata.

Kako se radi o približnim, a ne o egzaktnim podacima, vijeće je uzelo kao realan broj od 4 klijenta dnevno po svakoj od oštećenih (što je ispod prosjeka koji iznosi 5 klijenata po danu ako se uzme da je 10 klijenata po danu maksimalan broj, a ta kalkulacija Vijeća svakako ide u korist optuženima). U tom slučaju, zbir nezakonite novčane dobiti od eksploatacije ženskih osoba u svrhu prostitucije za 4 klijenta dnevno, prema proračunu vještaka Anića iznosi 209.600 KM, a iznos za korištenje soba za isti broj klijenata iznosi 76.840 KM nezakonite novčane dobiti, pri čemu je vještak uzimao 20 dana kao prosjek angažmana djevojaka u toku jednog mjeseca.

Odbrana je prigovarala nalazu i mišljenju ovog vještaka, navodeći da nije postojala materijalna dokumentacija na temelju koje bi mogla biti izvršena precizna procjena. No međutim, iskaz svjedoka na kojima se temelji ovaj nalaz predstavlja sam po sebi vjerodostojnu materijalnu činjenicu, jednako vrijednu kao i materijalna dokumentacija. Naročito jer su iskazi ovih svjedokinja koje su i oštećene istovremeno, vjerodostojni i konzistentni, pogotovo u dijelu u kojima se govori o cijenama seksualnih usluga.

Optužnica sve optužene tereti za počinjenje krivičnih djela iz navedenih članova:

Član 187. stav 1. KZ BiH – Međunarodno vrbovanje radi prostitucije koji glasi: Ko vrbuje, namamljuje ili navodi drugog na pružanje seksualnih usluga radi zarade u nekoj državi, izuzimajući državu u kojoj ta osoba ima prebivalište ili čiji je državljanin, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Iz svih izvedenih dokaza, jasno proizilazi da su se u radnjama optuženog Kučevića i Pjević ispunjeni svi elementi ovog navedenog krivičnog djela, međutim samo u odnosu na oštećene S1, LJ3, LJ5 i Š4, budući da je utvrđeno da su iste iz svojih država došle direktno u objekte optuženog Kučevića, tj. da se prethodno nisu nalazile na teritoriji BiH, a došle su radi pružanja seksualnih usluga u korist optuženog Kučevića i Pjević, tj. radi ostvarivanja profita njegovih objekata i dokazano je da su se u Mlinu i Noćnom klubu amerikan, zaista i bavile prostitucijom.

Član 210 stav 1 FBiH Navođenje na prostituciju koji glasi: “Ko radi ostvarenja koristi navodi, potiče ili namamljuje drugog na pružanje seksualnih usluga ili na drugi način omogući njegovu predaju drugome radi pružanja seksualnih usluga, ili bilo na koji način učestvuje u organiziranju ili vođenju pružanja seksualnih usluga, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina. Ako se uzme u obzir činjenica da je utvrđeno da je optuženi Kučević i optužena Pjević organizirali i vodili poslovanje predmetnih objekata sa isključivo sticanjem nezakonite imovinske koristi na način da su iskorištavali ženske osobe – oštećene radi prostitucije, evidentno je da su elementi krivičnog djela i iz ovog člana ispunjeni u odnosu na ovo dvoje optuženih i to prema svih šest oštećenih i drugih ženskih osoba koje su bile angažirane u objektima optuženog Kučevića. Naime, činjenica je da je svim oštećenim ponuđen angažman u objektima Kučevića i da su one na to pristale. Ovo se odnosi i na dvije oštećene M1 i A2 koje su se već nalazile u BiH, te su na neki način, svaka iz svojih razloga. M1 bila ovisnica o teškim drogama, A2 navela da je prije dolaska u Mlin maltretirao izvjesni Šmunda koji je tukao, te joj je bila ukinuta dozvola boravka u BiH, a ostale oštećene su također na prevaran način došle u BiH, jer su im još u Rumuniji bile prinuđene prihvatiti ponudu da se bave prostitucijom u predmetnim objektima.

Član 186. stav 1. KZ BiH Trgovina ljudima glasi: Ko upotrebom sile ili prijetnjom upotrebe sile ili drugim oblicima prinude, otmicom, prevarom ili obmanom, zloupotrebom vlasti ili utjecaja, ili položaja bespomoćnosti ili davanjem ili primanjem isplata ili drugih koristi kako bi se postigla privola lica koje ima kontrolu nad drugim licem, vrbuje, preveze, preda, sakrije ili primi lice, u svrhu iskorištavanja prostitucije drugog lica ili drugih oblika seksualnog iskorištavanja, prisilnog rada ili usluga, ropstva ili njemu sličnog odnosa, služenja, odstranjivanja dijelova ljudskog tijela ili drugog izrabljivanja kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

Konačno, inkriminacija iz ovog člana zahtjeva između ostalog prevaru i zloupotrebu položaja bespomoćnosti da bi se postigla privola u svrhu iskorištavanja osobe u svrhu prostitucije. Okolnosti pod kojima su oštećene S1, Š4, LJ3, LJ5 došle u BiH bile su prevarne, kako je već gore navedeno, te također nepovoljne okolnosti koje su zadesile druge dvije oštećene M1 i A2 iskorištene su od strane optuženog Kučevića i optužene Pjević da bi ih angažirali u njihovim objektima. Sve to upućuje na zaključak da su se u radnjama optuženih stekli elementi i o ove inkriminacije.

Na osnovu izvedenih dokaza sud je našao da su u radnjama optuženih Kučević Tasima i Pjević Melihe, pored krivičnih djela trgovine ljudima iz čl. 186. Stav 1, odnosno krivičnog djela organizovani kriminal iz čl. 250. Stav 3. KZ BiH,

sadržana i sva zakonska obilježja krivičnih djela međunarodno vrbovanje radi prostitucije iz čl. 187. Stav 1. KZ BiH i navođenje na prostituciju iz člana 210. st. 1. KZ Federacije BiH, iz čega bi proizilazilo da se radi o postojanju više krivičnih djela, tj. o takvom kriminalnom sadržaju koji u krivičnompravnom smislu predstavlja sticaj krivičnih djela. Međutim, kako se radi o krivičnim djelima koja se odnose na zaštitu jednog te istog pravnog dobra, ona se nalaze u takvom međusobnom odnosu da se djela iz čl. 187. stav 1. KZ BiH i čl. 210. st. 1. KZ FBiH u krivičnompravnom smislu pojavljuju kao uslovna krivična djela, tj. djela čija krivičnopravna egzistencija zavisi od toga da li je primarno djelo učinjeno ili nije. Naime, djela iz čl. 187. Stav 1. KZ BiH i čl. 210. st. 1. KZ FBiH u odnosu na djelo iz čl. 186. Stav 1. odnosno čl. 250. Stav 3. KZ BiH se pojavljuju samo kao prethodna, niža faza ili stadijum tih kao primarnih krivičnih djela i ona se primjenju samo ako glavno odnosno primarno krivično djelo, nije učinjeno.

Dakle, ova dva djela kojima su inkriminisane samo niže, prethodne faze u ostvarenju navedenih krivičnih djela, po svom karakteru predstavljaju supsidijarna ili rezervna krivična djela i njihova krivičnopravna egzistencija je uslovna, što znači da se ona primjenjuju samo pod uslovom da kriminalna djelatnost nije prešla u višu fazu izvršenja krivičnog djela, tj. da u predmetnom slučaju nije učinjeno krivično djelo trgovine ljudima radi seksualnog iskorištavanja, što je zapravo i krajnji cilj vršenja ovih djela. Iz takvog odnosa ovih djela proizilazi da su ova djela uključena u kauzalni tok ostvarenja glavnog krivičnog djela kao njegova prethodna faza i stoga su i u krivičnompravnom smislu obuhvaćena njegovim kriminalnim sadržajem i izvršenjem toga djela one gube svoju krivičnopravnu autonomnost, jer se njihov krivičnopravni smisao time iscrpljuje, što znači da se ona po osnovu supsidijariteta nalaze u prividnom sticaju sa tim kao primarnim krivičnim djelom.

Prema tome, vrednujujući predmetni kriminalni događaj, sud je zaključio da se radi o takvoj kriminalnoj situaciji koja u krivičnompravnom i logičkom smislu predstavlja jedinstven događaj čija se nevrjednost i kriminalna količina može adekvatno vrednovati samo kroz jedno, glavno ili primarno krivično djelo, u predmetnom slučaju krivično djelo trgovine ljudima iz čl. 186. Stav 1. KZ BiH, učinjenog u vidu djela iz čl. 250. Stav 3. KZ BiH (organizovani kriminal), pa je stoga na konkretni slučaj valjalo primijeniti samo odredbu iz člana 250. st. 3. KZ BiH, odnosno optužene Kučević Tasima i Pjević Melihu učiniti odgovornim samo za krivično djelo trgovine ljudima iz čl. 186. Stav 1. KZ BiH učinjenog kao organizovani kriminal iz čl. 250. st. 3. KZ BiH.

Subjektivni odnos optuženog Kučevića i optužene Pjević jasan je iz same prirode djela najprije, jer je djelo moguće izvršiti samo ukoliko optuženi postupaju iz direktnog umišljaja imajući svijest o djelu i ukoliko žele izvršenje djela. Ovdje je to sasvim jasno i bez dileme se može zaključiti da su optuženi kreirali ovu zločinačku organizaciju sa jednim jedinim ciljem, a to je sticanje novčane koristi, koju su u konačnici i ostvarili.

Konačno, optuženi se u optužnici inkriminiraju za ovo krivično djelo za period od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine. Međutim, iz izvedenih dokaza proizilazi da optuženi sa radnjom izvršenja djela prema ovim oštećenim započinju praktično kada u Mlin dolazi prva oštećena tj. 15.05.2003. godine, pa se inkriminirani period računa od tog datuma pa do posljednje izvršene racije 04.06.2005. godine. U skladu s tim je i izreka optužnice prilagođena utvrđenom činjeničnom stanju.

Vb) Tačka 3) Optužnice

Optuženi Kučević i Pjević se u tački 3. optužnice terete da su u inkriminisanoj periodu počinili krivično djelo Pranja novca iz člana 209. stav 2. KZ BiH na način da su novčana sredstva pribavljena seksualnim iskorištavanjem osoba ženskog spola upotrijebili u dograđivanje i povećanje vrijednosti vlastite imovine.

Član 209. KZ BiH glasi:

(1) Ko novac ili imovinu za koju zna da su pribavljeni učinjenjem krivičnog djela primi, zamijeni, drži, njima raspolaže, upotrijebi u privrednom ili drugom poslovanju, ili na drugi način prikrije ili pokuša prikriti, a takav je novac ili imovina veće vrijednosti ...kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ako vrijednost novca ili imovinske koristi iz stava 1. ovog člana prelazi iznos od 50.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina

Za postojanje ovog krivičnog djela bilo je neophodno dokazati da su optuženi Kučević i Pjević novac veće vrijednosti za koji su znali da je pribavljen seksualnim iskorištavanjem osoba ženskog spola upotrijebljen u dograđivanje i povećanje vlastite imovine. Razmatrajući tačku 1. izmjenjene optužnice Vijeće je dalo pravnu argumentaciju koja se odnosu na postojanje krivičnog djela trgovine ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH učinjenog kao organizovani kriminal iz člana iz člana 250. stav 3. KZ BiH i krivične odgovornosti

optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević. Iz te argumentacije proizilazi jasan i nesumnjiv zaključak da su ovo dvoje optuženih radnje iz tačke 1. izmjenjene optužnice upravo preduzeli u namjeri pribavljanja novčane koristi u ukupnom iznosu od 286.440,00 KM, iz čega nesporno proizilazi zaključak da su ovo dvoje optuženih znali da navedeni iznos potiče od izvršenja krivičnog djela.

Iz zakonskog opisa, proizilazi da je radnja izvršenja ovog krivičnog djela određena alternativno te da ovo krivično djelo postoji između ostalog ukoliko optuženi primi, ... drži,... novac veće vrijednosti za koji zna da je pribavljen krivičnim djelom. Sve svjedokinje žrtve seksualnog iskorištavanja, čiji iskaz ovo vijeće prihvata kao vjerodostojan istakle su da je novac koji je zaraden od pružanja seksualnih usluga dijeljen po unaprijed dogovorenim načinom i dijelom pripadao njima, a drugi dio je ujutro uzimala optužena Meliha Pjević. Optuženi Kučević je vikendom održavao sastanke sa ovim svjedokinjama, i imajući u vidu njegovu ulogu sasvim je logičan zaključak da je optuženi Kučević donosio odluke o raspolaganju novca kojeg je uzimala optužena Meliha Pjević. Na ovaj način je ispunjena zakonska pretpostavka i sam prijem ili držanje ovakvog novca od strane optuženih predstavlja radnju izvršenja krivičnog djela.

Kako je već ranije obrazloženo vijeće je vrijednost novca koju su optuženi pribavili seksualnim iskorištavanjem svjedokinja žrtava seksualnog iskorištavanja utvrdilo na osnovu dopune nalaza i mišljenja vještaka Anić Mate od 11.04.2007. godine. Prihvatajući iskaze ovih djevojaka i činjenicu da su sve djevojke u prosjeku za 20 dana u mjesecu imale po četiri klijenta dnevno (što je povoljnije po optužene) vještak Anić Mate zaključuje, koji zaključak prihvata i ovo vijeće, da je optuženima po osnovu seksualnih usluga djevojaka pripao iznos od 209.600 KM, te na osnovu korištenja soba iznos od 78.840 KM, što sveukupno čini iznos od 286.440 KM. Nadalje, sve djevojke koje su pružale seksualne usluge saglasno su izjavile da je cijena usluge za pola sata iznosila 60 KM od kojeg iznosa je njima pripadalo 25 KM, a ostatak od 35 KM je pripadao optuženima u koji iznos je uračunato 10 KM na ime korištenja soba. Slično je bilo i sa uslugom od jedan sat koja je koštala 120 KM, gdje se ovaj iznos također dijelio po dogovorenom načinu, pri čemu je optuženima također na ime korištenja soba pripadao iznos od 10 KM. Dakle, naknada koja je pripadala optuženima po osnovu korištenja soba je dio ukupne novčane vrijednosti koja je rezultat seksualnog iskorištavanja djevojaka i krivične odgovornosti optuženih za krivična djela iz tačke 1. izreke presude.

Nadalje, tužilac je tvrdio, pa je bio i u obavezi da dokaže da su ovo dvije optuženih navedeni novčani iznos koji je pribavljen izvršenjem krivičnog djela upotrijebili u dograđivanju i povećanju vrijednosti vlastite imovine. Upotrijeba navedenog novca je slijedeća faza u modalitetu izvršenja ovog krivičnog djela i neophodno je lice bude u posjedu novca da bi ga moglo upotrijebiti. Analizirajući dokaze Tužilaštva, prvenstveno iskaze oštećene A2, te nalaz i mišljenje vještaka odbrane građevinske struke Nusreta Mujagića, Vijeće je na pozdan način utvrdilo da je i ova činjenica nesumnjivo dokazana. Iz iskaza svjedokinje A2 jasno je da je optuženi Kučević izvodio građevinske radove za vrijeme dok je ona boravila u motelu "Mlin". Ona je navela da je iznad soba, kojih je u objektu bilo ukupno 7, optuženi umjesto prostorije za sušenje veća sagradio još soba. Ona je također navela da je radnike oko uređenja objekta i potkrovlja plaćao Kučević.

Također iz materijalnog dokaza ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog 05.11.2004. godine u Živinicama između Kemala Hajdarbegovića i Tasima Kučevića, utvrđeno je da je optuženi Kučević kupio nekretninu označenu kupoprodajnim ugovorom za kupoprodajnu cijenu od 25.000, 00 KM. Jasno da je optuženi u vrijeme djelovanja ove zločinačke organizacije ulagao u i povećanje vlasititog imetka. Ova nekretnina označena je kao: k.č.br. 2203/1n.pr. (st.pr.kč.br.2630/1) zvana "Rijeka" kuća i zgrada u površini od 38 m² i dvorište-šuma u površini od 493 m² i k.č.br.2204/2n.pr. (st.pr.kč.br.2629/11) zvana "Rijeka" livada III klase u površini od 728 m² obje upisane u pl.br.933 K.O. Šerići i ZK ul. 2097 K.O. Priluk sa dijelom 1/1 kao vlasništvo optuženog Kučević Tasima.

Dodatno navedenom, vještak odbrane građevinske struke Nusret Mujagić, čiji je iskaz dat pred prvostepenim vijećem, preslušan u toku postupka pred Apelacionim vijećem, izvršio je vještačenje predmetnog građevinskog objekta izgrađenog na k.č. broj 1557/16, 1557/23 i 1557/24 upisanih u ZK uložku broj 1754 KO Husino, opština Tuzla, u kojem je smješteno preduzeće "Eurokuć" d.o.o. sa poslovnim jedinicama motel "Mlin" i "Night klub Amerikan". Vještak je naveo da je i sam učestvovao u izradi projekta objekta vlasništvo optuženog Kučevića. Vještak je naveo da je objekat započet 1996. godine a do 2000. godine završen i prednji i zadnji dio, mada 20% objekta (u vrijeme davanja iskaza) nije u potpunosti završeno. Vještak navodi da su sobe u potkrovlju završene u prethodni par mjeseci (misli se na vrijeme od sačinjavanja nalaza i mišljenja 10.11.2006. godine).

Optuženi Kučević potvrđuje da je prije dolaska u BiH prodao svu imovinu u Zagrebu i da je u toku 1998. godine registrovao preduzeće "Eurokuć" d.o.o. S

druge strane, nema dokaza da su se optuženi bavili nekom drugom djelatnošću na temelju koje bi u relativno kratkom vremenskom roku stekli dovoljno prihoda za navedenu kupovinu i adaptaciju nekretnina. Tim prije jer je optuženi Kučević izvodio navedene građevinske radove i kupovao nekretnine za vrijeme ... i nije bio zaposlen. Nesporno je i da je optužena Pjević nevjenčana supruga optuženog Kučevića, te ovlašteno lice za zastupanje preduzeća Eurokuč d.o.o, tako da je poslovanje preduzeća i predmetnih objekata podsredstvom djelovanja zločinačke organizacije bio jedini izvor prihoda za njihovo domaćinstvo. Čak iz dopune nalaza i mišljenja vještaka Anić Mata čiji nalaz i mišljenje Vijeće prihvata kao stručan i objektivan prilozi da je preduzeće "Eurokuč" d.o.o u periodu od 1998. godine od svog osnivanja do kraja 2004. godine iskazalo poslovni gubitak u iznosu od 25.273,00 KM.

Prema tome, jasno je da su optuženi Kučević i Pjević iznos novca koji su nezakonito stekli kriminalnim radnjama opisanim u tački jedan izreke presude, upotrijebili u dograđivanje i povećavanje vrijednosti vlastite imovine - građevinskog objekta motela "Mlin" i "Night klub Amerikan", kao i u kupovinu kuća i zgrade u K.O. Priluk. Kako vrijednost novca pribavljena izvršenjem krivičnog djela od strane optuženih prelazi iznos od 50.000 KM to su se stekla obilježja krivičnog djela iz člana 209. stav 2. KZ BiH, a ujedno je ispunjen i kriterij veće vrijednosti novca iz stava 1. ovog člana. Pri tome ovo vijeće prihvata stav tužilaštva da navedeno krivično djelo postoji kao autonomna krivičnopravna cjelina, tj. kao samostalno krivično djelo koje se po svojoj krivično pravnoj prirodi razlikuje od krivičnog djela iz člana 186. KZ BiH. Dakle, iako je ono u funkcionalnoj vezi sa tim djelom, što je inače karakteristika djela pranja novca, ipak se ono bitno razlikuje po svojim osnovnim elementima kao što je radnja izvršenja posljedica, kao i po tome što je upravljeno na drugi objekat zaštite, radi čega se i nalazi u drugoj zakonskoj glavi krivičnih djela (glava XVIII – djela protiv privrede i jedinstva tržišta). Stoga je ovo vijeće prihvatilo da se radi o dva posebna krivična djela učinjena u sticaju.

Kao što je i u prethodnoj tački izreke navedeno, optuženi se u optužnici inkriminiraju za ovo krivično djelo za period od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine. Isto tako optuženi se terete da novčana sredstva ostvarena prodajom koktela po cijeni od 6 KM do 10 KM čine iznos od 50.448,00 KM po trvrdni tužioca treba da budu dio ukupnog novčanog iznosa koji je rezultat seksualnog iskorištavanja djevojaka. Budući da svjedokinje LJ3 i S1 koje su motel "Mlin" stigle 14.03.2004.godine tokom svog svjedočenja potvrđuju da je optužena Meliha Pjević ubrzo nakon njigovog dolaska ukinula služenje

koktela to ovo vijeće nije moglo na pouzdan i prihvatljiv način utvrditi u kom je period služen koktel i koji je realan prihod ostvaren prodajom koktela . Stoga je u izreci presude ovaj novčani iznos po osnovu prodaje koktela izostavljen. Nadalje, iz izvedenih dokaza proizilazi da su optuženi sa radnjom izvršenja djela iz tačke 1) izmjenjene optužnice koja je u vezi sa radnjom izvršenja iz ove tačke, započeli praktično kada u motel "Mlin" dolazi prva oštećena tj. 15.05.2003. godine, pa se inkriminirani period i u vezi sa ovom tačkom, računa od tog datuma pa do 04.06.2005. godine kada je izvršen pretres motela od strane policije. U skladu s tim je i izreka optužnice prilagođena utvrđenom činjeničnom stanju.

V.c Tačke 4-6 Optužnice (optuženi Enver Spahić, Zoran Trbara i Admir Fazlić)

Ova trojica optuženih se terete da su kao pripadnici zločinačke organizacije učestvovali u vrbovanju, prebacivanju i smještaju osoba ženskog spola u cilju iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja radi pribavljanja novčane koristi, čime su počinili krivično djelo iz člana 250. stav 1. u vezi sa članovima 186. stav 1., 187. stav 1. KZ BiH, te 210. stav 1. KZ FBiH.

U svojim iskazima i u završnim riječima, optuženi Spahić i Trbara su priznali, što nije sporno, da su bili zakupci predmetnih objekata optuženog Kučevića, te da su optuženi Spahić i Trbara optuženog Kučevića upoznali i dogovorili poslovanje za vrijeme Spahićevog i Kučevićevog ..., a optuženi Trbara i Kučević su se upoznali za vrijeme dok je Trbara bio zatvorski stražar u KPZ-u. Optuženi Fazlić je s druge strane bio dugogodišnji prijatelj i poznanik sa optuženim Kučevićem.

Najprije, dokazi o vršenju poslovanja objekata Mlin i Nightclub American od strane ovih optuženih čine iskazi oštećenih svjedokinja, te materijalna dokumentacija- ugovori o zakupu, kao i rješenja Kantonalnog suda u Tuzli o promjeni ovlaštene osobe za zastupanje preduzeća "Eurokuč".

Optuženi Admir Fazlić

Iz svih izvedenih dokaza proizilazi da je poslovanjem objekta u svojstvu poslovođe rukovodio optuženi Fazlić, i to od maja do augusta 2003. godine.

Oštećena svjedok A2 je izjavila da kada je stigla u objekat u maju 2003. godine, zatekla je Admira Fazlića koji je bio poslovođa. Prepoznala ga je u sudnici, tokom davanja iskaza. Od djevojaka je zatekla Đinu, LJ3 i S1. Oštećena svjedok M1 koja je kad je stigla u Mlin, tu već zatekla izvjesne djevojke Sultan Larisu (Laru), Anđeliku (Đina), Ramonu i A2, također je izjavila da je u objekat stigla u junu 2003. godine i da kada je došla, zatekla je Admira Fazlića, koji je prisustvovao njenom razgovoru i dogovoru sa optuženom Pjević o angažmanu u Mlinu i cijenama seksualnih usluga. I ova svjedokinja je prepoznala optuženog Fazlića u sudnici.

Nema sumnje da je optuženi Fazlić, za vrijeme svog angažmana u Mlinu u svojstvu poslovođe, znao za ovakvo nelegalno poslovanje objekta "Mlin", koje se kako je već utvrđeno odvijalo po uhodanom obrazcu (konobar bi dogovarao tražene seksualne usluge između djevojaka koje su ih pružale i klijenata, a novac bi prikupljali konobari koji su ga predavali poslovođi/direktoru, a on bi novac svako jutro predavao optuženoj Pjević). Poslovanje u vidu iskorištavanja putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja osoba ženskog spola se odvijalo i po već ranije utvrđenim cijenama seksualnih usluga. Iskorištavanje ovih ženskih osoba u cilju prostitucije vršilo se uz njegovo rukovođenje, budući da je on bio nadređeni ostatku osoblja uposlenog u Mlinu, koje je vršilo radnje dogovaranja seksualnih usluga i prikupljanja dobiti, znajući da na taj način učestvuje u kriminalnim radnjama. Za svoj angažman optuženi je bio isplaćivan, dobivao je novčanu nadoknadu.

Krivično djelo organiziranog kriminala iz člana 250. stav 1. KZ BiH čini onaj ko učini krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine kao pripadnik zločinačke organizacije, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna.

Iz navedenog proizilazi da je na ovaj način, optuženi Fazlić rukovodio nelegalnim poslovanjem ugostiteljskog objekta motel "Mlin" i Night club American, u korist optuženog Kučevića i optužene Pjević. Zbog toga se može zaključiti da su ispunjeni svi elementi krivičnog djela iz navedenog člana, obzirom da je optuženi bio pripadnik njihove zločinačke organizacije i vršenjem poslova koje su spadali u njegov domen rada, učestvovao je u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi, što upućuje na zaključak da je optuženi Fazlić počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH.

Optuženi Enver Spahić i Zoran Trbara

Prema svim izvedenim dokazima, a što je učinjeno nespornim u toku postupka, ova dva optužena su sa optuženim Kučevićem zaključila ugovor o zakupu objekata Mlin i Night club American u različitim vremenskim periodima, a dodatno navedenom optuženi Spahić je u jednom periodu postupao i kao lice ovlašteno za zastupanje preduzeća.

Status optuženog Envera Spahića kao zakupoprimeca objekata Mlin i Night club American i direktora preduzeća "Eurokuć", proizilazi iz dokaza odbrane 17 M (Ugovor o zakupu poslovnog prostora), te iz dokaza 17 K i 17 L (Rješenje Kantonalnog suda u Tuzli o promjeni ovlaštenih lica za zastupanje od 21.05. 2004. godine i Izjava od strena Envera Spahića kojom izjavljuje da prihvata dužnost direktora od 26.04.2004. godine).

Oštećene svjedokinje M1, A2, Š4, S1, LJ5 i LJ3 su navele da je optuženi Spahić postavljen kao direktor u Mlinu u aprilu 2004. godine.

Svjedokinja Š4 je navela da je od Tasima i Melihe dobila uputu da u slučaju da se desi racija u motelu, navede Envera kao "gazdu". Svjedokinja S1 je navela da joj se kad je stigla Meliha predstavila kao gazdarica, a Spahića je predstavila kao direktora.

Sam optuženi Spahić je tokom svjedočenja na pretresu izjavio da je uzeo pod zakup predmetni objekat optuženog Kučevića i u namjeri da registruje ugostiteljsku djelatnost. On je naveo da je u objektu krio i vrbovao djevojke radi pružanja prostitucije, te da je on organizirao i dogovarao prevoz djevojkama i zapošljavao radnike. On je naveo čak i da mu je Tasim jednom, saznajući za ove nelegalne aktivnosti u objektu Mlin, tražio da zatvori objekat, ali to on nije htio budući da su djevojke zahtjevale da ostanu i nastave raditi tu.

Vijeće je razmotrilo ovo priznanje optuženog Spahića prema kojem je on glavni organizator vrbovanja djevojkama u cilju iskorištavanja radi prostitucije, međutim, kako je već ranije istaknuto, optuženi Spahić je dao priznanje jedino u cilju da prikrije prave organizatore i rukovodioce zločinačke organizacije. Ovakvom njegovom priznanju u kojem u potpunosti za inkriminirane radnje preuzima potpuno odgovornost za izvršenje krivičnog djela, ne može se vjerovati iz razloga što su oštećene svjedokinje tokom glavnog pretresa istakle da je optužena Pjević i optuženi Kučević vlasnici, a da je optuženi Spahić direktor, te da su instruirane da njega označavaju kao "gazdu" u slučaju racije

u objektu. Također svjedokinja S1 je navela da joj se kad je stigla Meliha predstavila kao gazdarica, a Spahića je predstavila kao direktora.

Dakle, iz svih izvedenih dokaza proizilazi da je optuženi u periodu od aprila 2004. godine do 04.06.2005. godine rukovodio poslovanjem Mlina. U vrijeme njegovog dolaska neke od djevojaka su već bile u objektu, dok su neke došle nakon njegovog dolaska u Mlin i postavljanja kao direktora, tako da je objekat poslovao za vrijeme dok su tu bile: izvjesna Đina, Ramona, te oštećene M1, A2, LJ 5, Š4, LJ3 I.L, što vijeće zaključuje iz iskaza oštećenih svjedokinja.

Optuženi Enver je imao značajnu ulogu u poslovanju Mlina. Svjedokinja LJ5 je navela da kada je stigla u Mlin dočekali su je Enver i Edževit, a svjedokinja M1 je navela da je Spahić kao direktor zaposlio Nedžada Đulovića i Almira Šabića, što znači da je imao ovlaštenja da rukovodi poslovanjem i kapacitetima poslovanja.

Sve navedno upućuje da on, ne samo da je znao, već je i sam učestvovao u nelegalnom poslovanju objekta i time zajedno sa optuženima Kučevićem i Pjević, kao pripadnik njihove zločinačke organizacije učestvovao u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi. Na taj način ispunjeni su svi elementi krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH.

Optuženi Zoran Trbara je sa optuženim Kučevićem zaključio Ugovor o zakupu poslovnih prostorija objekta Mlin 01. 09.2003. godine (dokaz odbrane 22).

Svjedokinje M1 i A2 su navele da je Zoran Trbara došao na mjesto direktora u decembru 2003. i ostao do januara 2004. godine, kada je bila prva racija u objektu.

Optuženi Trbara ne negira optužbe, te navodi da je rukovodio poslovanjem kluba Night club American od decembra 2003. do kraja maja 2004. godine i da su u objektu bile smještene strane državljanke koje su pružale seksualne usluge. On jedino, kao i optuženi Spahić negira bilo kakav dogovor o tim nelegalnim aktivnostima u Mlinu sa optuženim Kučevićem, navodeći da je on u tom periodu bio vlasnik i direktor.

Kako je već pomenuto u vezi sa optuženim Spahićem, ovako priznanje kojim se nastoji prikriti učešće optuženog Kučevića i Pjević, ne može se prihvatiti iz

razloga jer je poslovanje objekta Mlin poslovalo na isti način i prije i poslije dolaska optuženog Trbare. Optuženi je rukovodio objektom dva mjeseca, iako tvrdi da je to bilo do kraja aprila 2004. godine. No međutim, sve svjedokinje su izjavile da je Trbara vodio objekat, nakon što oštećene i druge strane državljanke, već bile u objektu. Dokazi su pokazali da je nakon odlaska Fazlića kao poslovođe pa do dolaska Trbare, objektom rukovodila optužena Pjević, pa opet nakon odlaska Trbare na mjesto rukovodioca poslovanja došao je optuženi Spahić. Dakle, uloga Trbare nije ni u kojem slučaju drugačija od uloge Fazlića i Spahića, koji su na ta mjesta postavljeni sa isključivim ciljem – voditi poslovanje preduzeća, jer to optuženi Kučević nije mogao budući da se nalazio ..., a optuženoj Pjević je trebala pomoć s jedne strane, a s druge strane optuženi Kučević i Pjević su bili svjesni svojih kriminalnih aktivnosti, te je bilo neophodno osigurati osobu koja će preuzeti odgovornost umjesto njih.

Dužnost direktora, kako se iz do sada provedenih dokaza moglo zaključiti, bilo je nadziranje rada i poslovanja objekata, upošljavanje novih radnika, prikupljanje novca od seksualnih usluga koji je isplaćivan konobarima, te predaja novca slijedećeg jutra optuženoj Pjević. Optuženi Trbara je u periodu od decembra 2003. do januara 2004. godine faktički rukovodio poslovanjem Mlina. Po ranijem usmenom dogovoru sa optuženim Kučevićem, optuženi Trbara je objekat vodio od 01.09.2003. U vrijeme njegovog dolaska skoro sve oštećene su već bile u objektu (uključujući i M1, A2 i izvjesnu Sultan Larisu), što vijeće zaključuje na osnovu iz iskaza oštećenih svjedokinja M1 i A2. Ovakav vid nezakonitog poslovanja bio je već uhodan. Optuženi je znao šta je njegova uloga u poslovanju i bio je svjestan da svojim radnjama učestvuje u nelegalnom poslovanju objekta. Na ovaj način je on zajedno sa optuženima Kučevićem i Pjević, kao pripadnik njihove zločinačke organizacije učestvovala u iskorištavanju putem prostitucije i drugih oblika seksualnog iskorištavanja više osoba ženskog spola radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi, što upućuje na zaključak da je optuženi Trbara počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u svezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima iz člana 186. Stav 1. KZ BiH.

Sva ova tri optužena Fazlić, Spahić i Trbara su učestvovala u izvršenju krivičnog djela na gore opisani način, te su oglašeni krivim za krivično djelo iz člana 250. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 1. KZ BiH, budući da je utvrđeno da su glavni počinioci optuženi Kučević i optužena Pjević u čijim radnjama izvršenja su učestvovala ova tri optužena, oglašeni krivim za krivično djelo Organizirani kriminal u vezi sa Trgovinom ljudima.

V. d) tačke 7- 11 optužnice (optuženi Mirzet Đulović, Almir Šabić, Mirsad Mujkić, Edževit Gusinac i Nedžad Đulović)

Ovi navedeni optuženi se terete da su pomogli organizatoru i drugim pripadnicima grupe u iskorištavanju više osoba ženskog spola putem prostitucije radi pribavljanja nezakonite imovinske koristi, čime su počinili krivično djelo iz člana 250. stav 4. u vezi sa članovima 186. stav 1, 187. stav 1 KZ BiH, te 210. stav 1. KZ FBiH.

Svi ovi optuženi nisu osporavali da su bili zaposleni u predmetnim objektima u svojstvima kao što je to navedeno u optužnici, međutim oni osporavaju umiješanost u izvršenje krivičnog djela.

Dokazi o učešću optuženih i to svih ovih optuženih u svojstvu konobara, a optuženog Nedžada Đulovića u svojstvu domara – zaduženog za grijanje objekta, pa Almira Šabića i Mirsada Mujkića kao zaposlenih još na poslovima osiguranja – redar, pored činjenice da nije osporeno da su bili zaposleni u predmetnim objektima, proizilaze i iz iskaza oštećenih svjedokinja M1, A2, S1, LJ3, LJ5 koje su ih upoznale kada su došle u objekat, kao i iz iskaza optuženih Spahića i Trbare.

Oštećene svjedokinje su opisale koja je njihova uloga bila, pa je tako M1 navela da su dužnosti konobara bile da posluži piće, odvede djevojke do stola gdje su klijenti, izvrši obračun šanka, što je podrazumjevalo popis pića i „vitrina“ – seksualnih usluga, te svakodnevno uništavanje evidencije seksualnih usluga, te da se novac naplaćen od seksualnih usluga ujutro preda Melihi. Oštećene svjedokinja M1 je navela da kada je došla u objektu je kao zaposlene konobare zatekla: Sideta, Šiša, Nerku, Mirzeta, Edževita i Elvira, te redara Mujkića.

Svjedokinja A2 ističe da je u objektu Mlin zatekla Nedžada, Edževita i Nermina. U toku 2004. godine u baru su radili, Edževit, Vinko, Mirza, Almir, Vesna i Goran Crvenković, te Čelo i Siđe.

Oštećena svjedokinja LJ3 izjavljuje da je po svom dolasku upoznala Nedžada i Mirzeta Đulovića, a oštećena svjedokinja Š4 ističe da je po njenom dolasku u Mlin zatekla Edževita, Spahića i još neke. Dalje, oštećena svjedok LJ5 navodi da je po dolasku u Mlin upoznala Mirzu i Nedžada, a svjedokinja S1 potvrđuje da je po dolasku u Mlin upoznala Mirzu i Nedžada te da je od osoblja radio i Almir Šabić.

Optuženi Spahić je navoio da je lično zaposlio Almira Šabića i Nedžada Đulovića kao ložača.

Član 250. stav 4. glasi "Ko postane pripadnik zločinačke organizacije koja zajedničkim djelovanjem učini ili pokuša krivično djelo propisano zakonom Bosne i Hercegovine, ako za pojedino krivično djelo nije propisana teža kazna, kaznit će se kaznom zatvora najmanje jednu godinu.

Kako je dokazano da su ovi optuženi bili uposlenici u Mlinu u kritičnom periodu u svojstvu konobara i pojedini optuženi na dodatnim drugim poslovima, te kako postoje dokazi kakva je uloga konobara bila (pored poslova usluživanja pićem gostiju, uspostavljali su kontakt između korisnika seksualnih usluga i vrbovanih osoba ženskog spola, oštećenih svjedokinja i drugih oštećenih, te prikupljali novac za takve usluge i taj novac predavali direktoru, te također, svi izuzev Mirzeta Đulović su uništavali dokaze o korištenju seksualnih usluga), iz svih navedenih radnji jasno je sa su konobari bili također pripadnici zločinačke organizacije i da su pomagali organizatorima u organiziranju, rukovođenju i vrbovanju ženskih osoba u cilju iskorištavanja u svrhu prostitucije.

Svi ovi optuženi su postupali imajući direktan umišljaj da svojim radnjama kao pripadnici zločinačke organizacije optuženog Kučevića i optužene Pjević, pomognu izvršenju ovog krivičnog djela, na koji način su se ispunili svi elementi krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 4. u vezi sa trgovinom ljudima iz člana 186. stav 1. KZ BiH.

Vijeće je razmotrilo i ostale dokaze, naročito iskaze svjedoka odbrane optuženih Kučevića i Pjević. Cijeneći njihov kredibilitet, obzirom da su saslušani svjedoci bili u ličnim ili poslovnim vezama sa optuženim Tasimom, Sud je došao do zaključka po kome ovi subjektivni dokazi koje je ponudila odbrana i koji su izvedeni na pretresu nisu takvog kvaliteta, kada se dovedu u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, kojim bi ovo apelaciono vijeće izvelo drukčije činjenične zaključke od onih koji su sadržani u izreci presude u pogledu krivične odgovornosti optuženih Tasima Kučevića i Melihe Pjević.

VI. Oslobođajući dio - Tačka 2) Optužnice

Optuženi Kučević i optužena Pjević se terete da su u periodu od 17.08.2002. do 04.06.2005. godine, vršenjem registrovane ugostiteljske djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. – usluživanjem gostiju alkoholnim i bezalkoholnim pićima, toplim i hladnim napitcima, organizovanom prodajom

koktela po cijeni od 6 KM do 10 KM, ostvarili prihod u iznosu od najmanje 50.448,00 KM i vršenjem registrovane djelatnosti svog preduzeća "Eurokuč" d.o.o. – iznajmljivanjem na korištenje soba ostvarili prihod u iznosu od 125.760,00, koje prihode, kao poreski obaveznici u smislu člana 13. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, u namjeri da izbjegnu plaćanje poreza na promet i ostalih poreznih davanja, suprotno članu 28. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga Federacije Bosne i Hercegovine nisu prijavili kao ostvareni promet i prihode od registrovanih ugostiteljskih djelatnosti, pa su tako izbjegli na ostvarene prihode platiti porezna i druga davanja propisana Poreznim zakonodavstvom Federacije Bosne i Hercegovine, zasigurno u iznosu većem od 10.000,00 KM.

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli br. U/I – 20/98 od 12.01.1998. godine preduzeće „Eurokuč“ d.o.o registrovano je za pružanje ugostiteljskih usluga, točenja alkoholnih, bezalkoholnih pića, te toplih i hladnih napitaka, te za pružanje usluga prenoćišta putem iznajmljivanja soba na korištenje.

Iz iskaza oštećenih svjedokinja A2, S1, LJ3 Vijeće je zaključilo da su se u jednom periodu, u predmetnim ugostiteljskim objektima služili i alkoholni kokteli po cijeni od 6 do 10 KM, te da je za pola sata pružanja seksualne usluge u okviru 60 KM kao cijene za seksualnu uslugu u tom trajanju, naplaćivano i 10 KM za korištenje sobe u motelu Mlin.

Članom 273. stav 1. KZ FBiH propisano je da krivično djelo porezne utaje čini ko za sebe ili drugog izbjegne plaćanje davanja propisanih poreznim zakonodavstvom u Federaciji, (...) a iznos obaveze čije se plaćanje izbjegava prelazi 10.000 KM.

Dakle za postojanje ovog krivičnog djela tužilac je bio u obavezi da dokaže da su optuženi Kučević i Pjević u relevantnom periodu koji je naveden u optužnici bili odgovorni za zakonito poslovanje preduzeća "Eurokuč" d.o.o, te da su izbjegli plaćanje zakonito stečenih prihoda ovog preduzeća, u iznosu većem od 10.000 KM.

Razmatrajući dokaze koje je Tužilac ponudio za ovu tačku optuženja potvrđeno je da je optuženi Tasim Kučević bio upisan u sudskom registru kao odgovorna osoba za poslovanje pravnog lica "Eurokuč d.o.o do 28.10.2003. godine. Nakon ovog datuma optužena Pjević Meliha je umjesto optuženog Kučevića upisana u sudski registar kao odgovorna osoba za zakonitost poslovanja ovog preduzeća do 21.09.2004. godine. Nakon ovog datuma, optuženi Spahić Enver koji se ovom tačkom optuženja ne tereti za krivično djelo porezne utaje, je u sudskom registru bio upisan kao ovlašteno lice

odgovorno za poslovanje pravnog lica "Eurokuč" d.o.o do 15.03.2005. godine, kada se Pjević Meliha ponovo upisuje u sudski registar kao odgovorna osoba. Iz navedenog proizilazi da nema pouzdanih dokaza kojima tužilac dokazuje da su optuženi Kučević i Pjević bili odgovorna lica tokom čitavog perioda za koji su optuženi.

U skladu sa izvedenim dokazima posebno imajući u vidu iskaze oštećenih svjedokinja, Sud je na pouzdan način utvrdio da su u objektu preduzeća "Eurokuč" d.o.o ove djevojke seksualno iskorištavane, za koju svrhu su korištene sobe u objektu, te da su u jednom vremenskom periodu korisnici seksualnih usluga usluživani i koktelima po cijeni od 6 KM do 10 KM

Analizom svih činjenica navedenih u optužnici i njihovim dovodenjem u međusobnu vezu sa izvedenim dokazima, vijeće nesumnjivo zaključuje da korištenje soba i služenje koktela se ne može odvojiti od pružanja seksualnih usluga u objektu "Eurokuč" d.o.o. Jasno je da služenje koktelima i usluge korištenja soba uzeti sami za sebe, ne predstavljaju djelatnosti koje bi bile protuzakonite. Međutim, vršenje ovih uslužnih djelatnosti se u konkretnom slučaju ne može posmatrati izolovano, samo za sebe, obzirom da one ulaze u cjelinu djelatnosti koje su vezane za pružanje seksualnih usluga. Tako da i prihod ostvaren na taj način predstavlja nezakonit prihod.

Naime, usluživanje koktela ulazi u sastav *modus operandi* ukupne kriminalne aktivnosti seksualnog iskorištavanja, imajući u vidu da je svrha davanja koktela upravo način da se klijenti uvedu u ono što će poslije toga uslijediti, a za vrijeme služenja i konzumiranja koktela, seksualne usluge su i dogovarane.

I sam Tužilac u podnijetoj optužnici ističe da je seksualnom iskorištavanju djevojaka prethodilo druženje ovih djevojaka sa potencijalnim klijentima uz koktel, pri čemu je vršeno ugovaranje pružanja seksualnih usluga, nakon čega bi djevojke i pružale seksualne usluge za novac u prostorijama ovog preduzeća.

Kako je očigledno da je seksualno iskorištavanje ovih djevojaka nezakonita radnja i da korištenje soba i služenje koktela predstavlja nezakonito stečen prihod, samim tim neplaćanje poreza za ove nezakonite prihode, ne može imati za posljedicu činjenje krivičnog djela porezne utaje.

Iako bi se naizgled moglo činiti da je prihod, tj. dobit ostvarena redovnim ugostiteljskim djelatnostima (iznamljivanje soba i služenje pića) zakonita, ipak tako ne može biti tretirana i kao takva ne podliježe plaćanju poreza u smislu Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga FBiH i člana 273. stav 1. FBiH.

Slijedom navedenog, nije logično niti razumno očekivati da će lice koje vrši krivično djelo koristeći se dozvoljenom i registrovanom djelatnošću u poslovanju, prihod djelatnosti koji je u konačnici nezakonit i koji želi prikriti, zaista i prijaviti radi razreza poreza.

Izvedenim dokazima Tužilac nije dokazao da je ovaj iznos prihoda koji bi optuženi bili dužni prijaviti nadležnoj poreskoj službi i na koji bi im se obračunao iznos poreza za naplatu, stečen izvan okvira vršenja nezakonite djelatnosti – seksualnog iskorištavanja oštećenih osoba ženskog spola radi prostitucije.

S obzirom na sve navedeno, Apelaciono vijeće nije moglo van razumne sumnje utvrditi da su optuženi Kučević i optužena Pjević počinili ovo krivično djelo, te je u skladu s tim odlučilo optužene osloboditi od odgovornosti da su počinili krivično djelo Porezna utaja iz člana 273. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, shodno članu 284. stav c) ZKP-a BiH.

VII. Kazna

Optuženi Kučević je oglašen krivim za navedena krivična djela izvršena u sticaju. Prema članu 53. KZ BiH stav 1. Član 53. “Ako je učinitelj jednom radnjom ili s više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremno sudi, sud će najprije utvrditi kazne za svako od tih krivičnih djela, pa će za sva krivična djela izreći jedinstvenu kaznu zatvora, kaznu dugotrajnog zatvora ili jedinstvenu novčanu kaznu.

Prilikom odmjeravanja kazne za oba djela i optuženom Kučeviću i optuženoj Pjević, Sud je cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja.

Optuženom Tasimu Kučeviću od olakšavajućih okolnosti Sud je cijenio činjenicu da se optuženi korektno držao pred Sudom, , da je porodičan čovjek, otac petoro djece, od kojih je četvoro maloljetno, kao i način izvršenja krivičnog djela koje je počinjeno bez izazivanja patnje ili uznemiravanja djevojaka, prema kojima se, kako same navode, odnosio korektno. Od otežavajućih okolnosti Sud je cijenio ... optuženog Tasima Kučevića za..., te da je ovo krivično djelo počinio za vrijeme ... koja mu je ... , prije vremenoskog perioda koji obuhvata ova optužnica. To je u svakom slučaju dobar pokazatelj, da na optuženog ... nije djelovala edukativno i preventivno, čak naprotiv, ovaj put optuženi je nastojao izbjeći krivicu isturivši druga lica kao tzv., zakupce,

što je u svakom slučaju unaprijed smišljeno i planirano kako bi se na što efikasniji način izbjegla odgovornost za počinjena krivična djela.

Na taj način Sud je najprije utvrdio kaznu za krivično djelo iz člana 250. Stav 3 KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom iz člana 186. stav 1 KZ BiH i našao da je kazna zatvora u trajanju od 11 godina adekvatna i srazmjerna ovom izvršenom krivičnom djelu. Isto tako, utvrdivši krivičnu odgovornost za krivično djelo iz člana 209. Stav 2 KZ BiH Sud je našao da je kazna od 2 godine za tu inkriminaciju adekvatna uzevši u obzir navedeni iznos novca u odnosu na stepen težine inkriminacije.

Pa je tako uz primjenu navedene odredbe KZ BiH o sticaju, izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 11 godina, smatrajući da će se sa ovakvom kaznom u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja.

Također, optuženom Kučeviću izrečena je i novčana shodno članu 41. stav 4. KZ BiH budući da je krivično djelo iz člana 250 stav 3. U vezi sa članom 186. Stav 1. KZ BiH izvršeno iz koristoljublja, tj. sa namjerom sticanja nezakonite novčane dobiti. Optuženom je izrečena novčana kazna u iznosu od 20 000 KM. Ovaj iznos je optuženi, kako je Sud odlučio shodno članu 46. stav 8 KZ BiH, dužan platiti u presudi naznačenom roku. Prilikom izricanja novčane kazne Sud je imao u vidu o okolnosti izvršenja krivičnog djela, materijalne prilike optuženog, kao i visinu imovinske koristi koja je stečena krivičnim djelom.

Na isti način je i optuženoj Melihi Pjević Sud odmjerio kaznu najprije utvrdivši kaznu od za krivično djelo opisano Organizovani kriminal u vezi sa krivičnim djelom Trgovina ljudima i to kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, te a za krivično djelo Pranje novca iz člana 209. Stav 2 KZ BiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, pa primjenivši pravila o odmjeravanju kazni za izvršeno krivično djelo u sticaju, izrekao jedinstvenu kaznu od 6 godina zatvora.

Na strani optužene Melihe Pjević kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio njeno korektno držanje pred Sudom, da je majka maloljetnog djeteta i da vodi brigu o petoro djece, te raniju neosuđivanost. Njen doprinos izvršenom krivičnom djelu bio je odlučujući, ali u svakom slučaju u izvjesnoj mjeri manji od doprinosa optuženog Kučevića. Otežavajućih okolnosti nije bilo. Cijeneći doprinos optužene Pjević izvršenju krivičnog djela te imajući u vidu

olakšavajuće okolnosti na strani optužena, Sud smatra da ove olakšavajuće okolnosti u svojoj sveukupnosti dobijaju značaj osobito olakšavajućih okolnosti koje ukazuju da se i s ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, te je optuženoj prilikom odmjeravanja kazne primjenio odredbe o ublažavanju kazne.

Optuženoj je također, izrečena novčana kazna za krivično djelo iz člana 250. Stav 3 u vezi sa članom 186. Stav 1. KZ BiH, kao krivično djelo učinjeno iz koristoljublja, u iznosu od 10.000 KM srazmjerno njenom doprinosu djelu i ostvarenoj novčanoj dobiti.

Na strani optuženog Envera Spahića kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio korektno držanje pred Sudom, da je porodičan čovjek, otac jednog djeteta, dok je kao otežavajuću okolnost Sud našao ... optuženog.

Na strani optuženog Zorana Trbare kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio korektno držanje pred Sudom, da je porodičan čovjek, da ima dvoje maloljetne djece, da ranije nije osuđivan, kao i činjenicu da je optuženi Trbara bio samo kratak period involviran u kriminalne aktivnosti. Otežavajućih okolnosti nije bilo.

Na strani optuženog Admira Fazlića kao olakšavajuće okolnosti, Sud je cijenio korektno držanje pred Sudom, da ranije nije osuđivan, te također da je i on u kriminalne aktivnosti bio involviran kratak vremenski period. Otežavajućih okolnosti nije bilo.

Zbog svih ovih okolnosti Sud je našao da su kazne koje su ovim optuženima odmjerene i izrečene, sasvim adekvatne doprinosu ovih optuženih aktivnostima ove kriminalne grupe, odnosno težini počinjenog djela i nastupjeloj posljedici. Sud je mišljenja da se sa ovako izrečenim kaznama u odnosu na ove optužene, može u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja predviđena zakonom.

Na strani optuženih Mirzeta Đulovića, Nedžada Đulovića, Almira Šabića, Mirsada Mujkića i Edževita Gusinca kao olakšavajuće okolnosti Sud je cijenio korektno držanje pred Sudom, te da ranije nisu osuđivani.

U odnosu na optuženog Almira Šabića Sud je kao olakšavajuću okolnost cijenio činjenicu da je otac malodobnog djeteta.

Iako je utvrđeno da su bili pripadnici kriminalne grupe sa jasno izdiferenciranim zadacima koje su izvršavali, sam njihov doprinos djelu je bio neznatan u odnosu na glavne organizatore i rukovodioce optužene Kučevića i Pjević, te na optužene Fazlić, Trbare i Spahića koji su u odnosu na ove optužene imali više ovlasti i značajniju funkciju u poslovanju objekata od ovih optuženih.

U odnosu na ove optužene Sud nije našao da postoje otežavajuće okolnosti.

Budući da su se ovi optuženi teretili za izvršenje krivičnog djela kao pomagači, to je Sud shodno odredbi člana 31. stav 1. KZ BiH, koristio zakonsku mogućnost blažeg kažnjavanja, pa je u odnosu na ovu petoricu optuženih izrečenu kaznu ublažio, smatrajući da se sa ovako izrečenim kaznama u odnosu na ove optužene, može u cjelosti ostvariti svrha kažnjavanja.

VIII. Oduzimanje imovinske koristi

Tužilaštvo je zatražilo u završnoj riječi da se od optuženog Kučevića oduzmu građevinski objekti i nekretnine u Tuzli i K. O Priluk ili da se oduzme imovinska korist koju je optuženi stekao u tačkama 1. i 2. optužnice, u iznosu od najmanje 490.608, 00 KM.

Prema članu 110. KZ BiH stav 1. Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnom djelom. Stav (2) istog člana glasi: Korist iz stava 1. ovog člana oduzet će se sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, pod uvjetima propisanim ovim zakonom.

Vijeće je utvrdilo da su optuženi Kučević i Pjević zajednički izvršili krivično djelo naznačeno u tačkama 1. i 3. Iz svih izvedenih dokaza vijeće je utvrdilo da je ukupan iznos ostvarene nezakonite imovinske koristi 286.440 KM Iz nalaza i mišljenja vještaka Nusreta Mujagića vrijednost poslovnog objekta Kučevića iznosi 1.561.193 KM. Kada se uporede ova dva iznosa, očigledno je da vrijednost poslovnog objekata znatno premašuje vrijednost nezakonito stečene dobiti. Osim toga, utvrđeno je da je poslovni objekat optuženi Kučević stekao prije izvršenja krivičnog djela i po osnovu njegove ranije imovine. Iz ovih razloga, nije se mogao prihvatiti prijedlog Tužilaštva za oduzimanje imovine i predmetnih nekretnina, pa je odlučeno da se od optuženih oduzme nezakonito stečena imovinska korist koja je predstavljala prihod od izvršenog krivičnog djela.

IX. Troškovi krivičnog postupka

Član 188. stav 1. ZKP –a BiH propisuje da kad sud optuženog oglasi krivim, izreći će u presudi da je optuženi dužan naknaditi troškove krivičnog postupka. Shodno navedenoj odredbi, a što je i u skladu sa stavom 3. istog člana svi optuženi su dužni snositi troškove postupka. Također, shodno istoj odredbi, stav 2. optuženi Kučević i Pjević se oslobađaju dužnosti da naknade troškove postupka u pogledu tačke 2. za koju su optuženi oslobođeni od optužbe.

Kako Sud ne raspolaže sa svim podacima o troškovima ovog postupka, Sud će po pribavljanju podataka o visini troškova, shodno članu 186. stav 2. ZKP BiH donijeti posebno rješenje o troškovima postupka.

X. Uračunavanje mjere pritvora

Optuženi Tasim Kučević je u pritvoru po rješenjima Suda BiH provco od 10.02 do 29.01.2007. godine, optuženi Enver Spahić, Mirzet Đulović i Nedžad Đulović od 07.06.2005. godine do 04.10.2005. godine, a optuženi Almir Šabić od 07.06.2005. godine do 20.07.2005. godine.

Shodno članu 56. KZ BiH optuženima se u izrečene kazne računa i vrijeme koje su proveli u pritvoru.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Hilmo Vučinić

ZAPISNIČAR

Dženana Deljković Blagojević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv navedene presude žalba nije dopuštena.